

விடுதலைப்புலிகள்

சூல் 191

ஐப்பசி - கார்த்திகை

அன்பளிப்பு 06/-

உண்மையான விடுதலைப் போராட்டங்களையும், குருட்டுத்தனமான பயங்கரவாதச் செயல்களையும், உலகநாடுகள் வேறுபடுத்திக் காணவேண்டும்.

மாவீரர் நாள் உரையில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் தெரிவிப்பு

“பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகப் போர் தொடுத்து நிற்கும் உலக நாடுகள் முகில் அரசியல் வன்முறையின் மூலகாரிகளை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அரசியல் வன்முறையின் தோற்றப்பாடு பற்றி ஓர் ஆழமான பார்வை இருந்தால்தான் உண்மையான விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கும் குருட்டுத்தனமான பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கும் மத்தியில் வேறுபாடு காண முடியும்.”

என அனைத்துத் தரப்பாலும் ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மாவீரர் நாளன்றைய தனது உரையில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்தார். அவரது உரையை முழுமையாக இங்கு தருகிறோம்.

எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குரிய தமிழீழ மக்களே,

இன்று மாவீரர் நாள்.

விடுதலைவேண்டிக் களமாடி வீழ்ந்த எமது வீரப் புதல்வர்களை நாம் எமது நினைவில் உயிர்ப்பித்துப் பூசுக்கும் நன் நாள்.

தமிழ் இனத்தின் தேசிய வாழ்வு நிலைப் பதற்காகத் தமது சொந்த வாழ்வை ஈகம் செய்த சுதந்திர வீரர்களுக்கு நாம் சிரந்தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்தும் புனித நாள்.

விடுதலைக்காக எமது இயக்கம் கொடுத்த விலை அளப்பரியது. உலகத்தில் எந்த ஒரு

விடுதலை இயக்கமும் புரியாத அற்புத சாதனைகளை நாம் சாட்டினோம். ஒப்பற்ற ஈகங்களைப் புரிந்து தியாகத்தின் சிகரங்களைத் தொட்டோம். இதனால் மானிடத்தின் விடுதலை வரலாற்றில், ஒரு மகத்துவமான இடத்தைத் தேடிக்கொண்டோம். எமது இனத்தின் வீரத்திற்கும் விடுதலை உணர்விற்கும் பெருமை சேர்க்கும் இம் மகோன்னதநிலைக்கு எம்மை இட்டுச் சென்றவர்கள் எமது மாவீரர்களே.

மனித நாகரிகம் தோன்றிய காலத்தொட்டே மனிதர்கள் விடுதலைக்காகப் போராடி வருகிறார்கள். அடக்குமுறைக்கும் அநீதிக்கும் எதிராக, யுகம் யுகமாக விடுதலைப் போராட்டங்கள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. உலகில்

அநீதியும் அடக்குமுறையும் தொடரும்வரை விடுதலைப் போராட்டங்களும் தொடரும். ஒடுக்கப்படும் மானிடத்தின் விடுதலையை தோக்கிய பயணமாகவே மனித வரலாறு நகர்விறது. ஒடுக்கப்படும் சமுதாயங்களிலிருந்தே வரலாறு படைக்கும் சக்திபெற்ற அபூர்வ மனிதர்கள் பிறக்கிறார்கள். எமது சமூகத்திற் பிறந்த அந்த அபூர்வ மனிதர்கள்தான் எமது மாவீரர்கள்.

இன்றைய உலக ஒழுங்கு மாறிவருகிறது. சர்வதேச அரசியல் உறவுகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவருகின்றன. மனித உரிமைப் போராட்டங்கள் சம்பந்தமாக உலகின் பார்வையும் மாறிவருகிறது. அரசியற் கோட்பாடுகளிலும் தார்பீகக் கொள்கைகளிலும் அடிப்படை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவருகின்றன.

(13ம் பக்கம் பார்க்க)

உள்ளே —>

- சந்திரிகாவின் முதலாவது தற்கொலை முயற்சி
- மாறிவரும் அரசியற் காட்சிகள் விடுதலைப் போரில் திருப்புகளை

- ஐந்துவருட போர்நிலைமை மாறுகிறது
- உருக்கில் உறைந்த பனிமலை
- சாவுக்குள் உழைத்த வீரம்

- வெந்து துளிர்ந்த மலர்கள்
- புயலில் எழுந்து நிற்க அவன் கற்றுக் கொள்ளட்டும்
- உலைக்களம்

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

தமிழரின் ஆயுதப்போராட்டத்தை சர்வதேசம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்

தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமைப் போராட்டத்திற்கு ஒரு படிமுறை வளர்ச்சி உண்டு. ஒற்றை ஆட்சி அமைப்பின் கீழ் அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்று வாழப் போராடிய தமிழ் இனத்தை தன்னாட்சி உரிமைக்காகப் போராடும்படி சிங்கள அரசின் இனவாதச் செயற்பாடுகள் நிர்ப்பந்தித்தன.

ஜனநாயக வழியில் - சாத்வீக முறைகளில் தமிழர் நடாத்திய உரிமைப்போராட்டத்தை வலமுறைவழியில் - ஆயுதப் போராட்டப்பாடலில், அரசு பயங்கரவாதம், தள்ளியது. தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமைக்கான ஆயுதப்போராட்டத்திற்கு புலிகள் இயக்கம் தலைமை கொடுத்தது.

இந்த தன்னாட்சி உரிமைப்போராட்டத்தை - 1977 பொதுத்தேர்தலில் - தமிழ் மக்கள் தங்கள் வாக்குரிமை மூலம் அங்கீகரித்து, ஆதரவு வழங்கினர்.

ஈழத்தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமைமைய நிலை நாட்டுவது என்ற இலட்சியத்தில், புலிகள் இயக்கம், அன்றிலிருந்து உறுதியாக இருந்து வருகின்றது.

எத்தனையோ சோதனைகள் - நெருக்கங்கள் சூழ்ந்தபோதும் அந்த அரசியல் இலட்சியத்திலிருந்து எழுவாது, கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாகவுள்ளது. தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமைப் போராட்டத்தை உயர்நிலைக்கு வளர்த்துள்ளது.

இன்று, தமிழ்மக்கள் ஏதோபித்த நிலையில் டிலிகன் இயக்கத்தை தமது அரசியல் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு போராட்டத்தின் இன்ப - துன்பங்களில் முழுமையாகப் பங்காற்றி வருகின்றனர்.

இந்த அரசியல் யதார்த்தத்தை நிராகரிக்க முடியாத தமிழ் அரசியல் கட்சிகளும் புலிகள் இயக்கத்தையும் - அதன் தலைமையையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

தமிழ் மக்கள் - தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் - தமிழர் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள் - என்று தமிழினமே புலிகளின் பின்னால் அணிதிரண்டு போராட்டத்திற்கு வலுச் சேர்த்துள்ளன.

தமிழர் அரசியலில் ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் புதியபரிமாணம் சிங்கள அரசை திகைக்க வைத்துள்ளது.

சதித்தன்மான அரசியல் அணுகுமுறைகள் மூலமும் - கடுமையான பொருண்மியத்தடைகள் வாயிலாகவும் - கொடூரமான இரா

ணுவ வழிமுறைகள் மூலமும் தமிழரின் விடுதலை எழுச்சியை நசுக்க முயன்ற சிங்கள அரசு இந்தப் புதிய அரசியல் சூழலைக் கண்டு அச்சமடைந்துள்ளது.

தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை எடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றலை தனது அரசு இயந்திரம் இழந்துவிட்டது என்ற கையறுநிலையில் போராட்டத்தை ஒத்தகட்டுமாற்றுவழியைக்கொள், சிங்கள அரசு, தேடி அலைந்தது.

'பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்' என்ற மேலைத்தேய நாடுகளின் அரசியல் நிலைப்பாட்டை சிங்கள அரசு தனக்கு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்த முனைகின்றது.

இதனால், தமிழரின் விடுதலைப்போராட்டத்தை பயங்கரவாதமாக சர்வதேசத்தின் முன்னால் சித்தரிக்கத் தொடங்கியது.

தமிழ் - சிங்கள இனமுரண்பாட்டின் ஆழ - அகலங்களை சரிவர அறிந்து கொள்ளாத சில மேலை நாடுகள் தங்கள் தயாரித்த பயங்கரவாத அமைப்புகளின் பட்டியலில் புலிகளையும் இணைத்து சிங்களப்பேரினவாதத்திற்கு மகிழ்ச்சியூட்டியுள்ளன.

முன்னர், தமிழரின் தாயகநிலத்தைச் சிதைக்கும் வழிமுறைக்கு 'விவசாயக் குடியேற்றம்' என்று பெயரிட்டு தமிழர் நிலங்களை அபகரித்தது போல; பின்னர், தமிழரின் தேசிய தனித்துவத்தை அழித்தொழிக்க ஒரேநாடு - ஒரே மக்கள் என 'இங்கு உத்தேசியம்' பேசியது போல;

இன்று, தமிழரின் விடுதலைப்போராட்டத்தை, 'பயங்கரவாத நடவடிக்கை' என முத்திரைகுத்தி போராட்டத்தை ஒடுக்க சிங்கள அரசு எண்ணுகின்றது.

புலிகள் இயக்கம் ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பு அல்ல. அது தமிழ்மக்களின் உரிமைப்போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கும் ஒரு விடுதலை இயக்கம். தமிழ்மக்களின் அன்பையும் - ஆதரவையும் பெற்ற ஒரு மக்கள் இயக்கம். தமிழர் மத்தியிலுள்ள பாராளுமன்ற அரசியல் கட்சிகளாலும் - சமூக நிறுவனங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு அரசியல் தலைமைச் சக்தி தான் புலிகள் இயக்கம்.

வெளிப்படையாகவே தெரிவிக்கிற இந்த அரசியல் உண்மையை உட்கின் சில அரசுகள் கருத்தில் எடுக்காதது வேதனை அளிப்பதாக உள்ளது.

இன அழிப்பை மேற்கொண்டுவரும் சிங்கள அரசை சுற்றவாளிபோலவும் - அதன் ஒடுக்குமுறைக்கெதிராகப் போராடும் ஒரு விடுதலை இயக்கத்தை குற்றவாளிக் கூண்டிலும் நிறுத்த முயலும் அந்த அரசுகளின் செயல் வந்ததமளிப்பதாக உள்ளது. நீதியைத் தண்டித்து அநீதிக்குத் துணை போவதாக உள்ளது.

"அரசியல் லன்முறையின் கோற்றப்பாடு பற்றி ஓர் ஆழமான பார்வை இருந்தால் தான் உண்மையான விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கும் குடும்பத்தனமான பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கும் மத்தியில் வேறுபாடு காணமுடியும்" என்ற தலைவர் பிரபாகரனின் கூற்றை உலக சமூகம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

புலிகள் இயக்கத்தை பயங்கரவாத அமைப்பு எனக் கூறுவதன் மூலம் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை எவராலும் நிறுத்திவிட முடியாது.

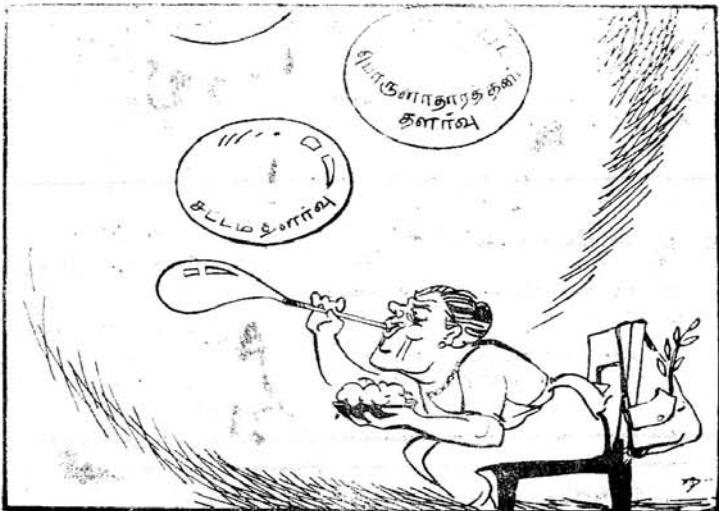
25 வருட ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றில் தமிழர் போராட்டம் எத்தனையோ சோதனைகளைச் சந்தித்தாலும் இறுதியில் மக்களின் ஒன்றுபட்ட பலத்தால் அவை வெற்றி கொள்ளப்பட்டே வருகின்றன.

தமிழரின் தன்னாட்சி உரிமைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் இறுதி வெற்றியை நோக்கி வீறுநகடபோடும் இன்றைய சூழலில், தாயகத்திலும் - புலம்பெயர்ந்த நிலையிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் தலைவர் பிரபாகரனின் கருங்களை மேலும் வலுப்படுத்தி தமிழரின் விடுதலைமைய வென்றெடுப்போம்! என, இந்த மாவீரர் நாளில் உறுதி எடுத்துக்கொள்வோம்.

இவரீட்சிக்குப் போய் ஊதி ஊதி விட்ட தெல்லாம் செபஸ்தியானுக்கு முன்னாலேயே உடஞ்சு உடஞ்சு போக உலகம் முழுக்கப் பரத்திட்டுது.

இஞ்சு வந்து தேர்தல் களத்தில் இறங்கின உடன சிங்கள மக்களுக்கு ஊதி ஊதி க்றொடா. ஆனால் இந்த ஊதல் வேற.

'டக்' சொல்லுறார் "தமிழ் மக்களே! அவ ஊதி வீற்றெல்லாம் பொன்னுலகமா தெரியுது பாருங்கோ" என்கு.

சுதிரிகா அம்மையாரின் மிக நெருங்கிய அமைச்சரவைச் சகாவாக இருந்தவர் எஸ். பி. நிசநாயக்கா. ஐ. தே. உட்சிக்கு இடம்மாறியுள்ள இவர் அம்மையாரை ஒரு பொய்யர் என வர்ணித்துள்ளார்.

புத்திஜீவித் தலைவி என்று அம்மையார் போலியாகப் பெற்று வைத்திருந்த புகழுக்கு மேலும் பலம் சேர்த்தவர் பேராசிரியர் ஐ. எஸ். பி. கட்டுமாரிய இவர் அம்மையார் ஒரு சர்வாதிகாரி எனக் குற்றம் சாட்டியுள்ளார்.

அண்மையில் இலண்டன் சென்றிருந்த அம்மையாரை செவ்வி கண்ட பி. பி. சிபின் அரசியல் விமர்சகச்செய்தியாளர் ஒருவர், அம்மையாரது அபிசின் மனித உரிமைமீறல்களையும் - தமிழர்க்கெதிரான இனப்படுகொலை நடவடிக்கைகளையும் அம்பலப்படுத்தும்வகையில் கேள்விகளை எழுப்பி அம்மையாரைத் திணறடித்தார். உண்மைகளை ஏற்காமலும் நேர்மையற்ற அரசியல்தலைவர் அவர் என உலகமே முன் நிறுவினார்.

சமாதான தேவதை என்றும் - மூன்றாம் உலக நாடுகளின் முன்னுதாரண ஆட்சியாளர் என்றும் உலக ஊடகங்களால் முன்னர் வர்ணிக்கப்பட்ட சுதிரிகா அம்மையாரின் பொற்காலம், இப்போது, முற்றுமுடிதாகவே அழிந்துவிட்டது.

அதற்குப்பதிலாக, குறுகிய சிந்தையுடைய தீவிர வலதுசாரி அரசியல்வாதி என்றும் - இனவெறிகொண்ட ஒரு இருப்புப்பெண்மணி என்றும் அம்மையாரை சர்வதேச சமூகம் நோக்கித் தொடக்கிவிட்டது.

கடந்த 50 வருடகாலமாக சிங்கள தேசத்தின் அரசியலைய அலங்கரித்துவந்த தமிழ்விரோத ஆட்சியாளர்களையப்போலவே சுதிரிகா அம்மையாரும் சிங்கள மோதல்க்கத்தை நிலைநிறுத்தமுயன்ற ஒரு

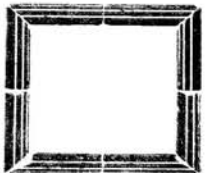
1994 இல் சமாதானத்தின் பெயரால் அம்மையார் பதவிக்குவந்த போது இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு அவர் அமைதிவழியில் அரசியல்தீர்வுகாண்பார் என நம்பி, அவரின் ஆட்சிக்கு நேரடியாகவும் -

உள்ளாகி கீர்த்திபெற்றதொரு ஆட்சியாளராகத் திகழுகின்றார்.

சர்வதேச அரசுகள் மத்தியில் சுதிரிகா அரசாங்கம் சந்தித்துள்ள இத்தகைய அரசியல்கீர்த்திபெற்று சிறி

பாக புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல் நிலைப்பாடே மிகச்சரியான வழிமுறை என்ற உண்மையை இப்போது அனைத்துத்தரப்பினரும் உணர்ந்துவிட்டனர்.

மாறிவரும் அரசியல் காட்சிகள் விடுதலைப் போரில் திருப்புமுனை

மறைமுகமாகவும் ஆதரவு தெரிவித்து வந்த தமிழ்க்கட்சிகள் (ஈ.பி.டி.பி தவிர) இப்போது தமது தவறை உணர்ந்துள்ளன.

அதன்விளைவாக, புலிகள் இயக்கத்தையும் - அதன் தீர்க்கதரிசனமான சொற்களையும் - செயல்களையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். புலிகள் இயக்கம்தான் தமிழர்க்களின் ஏகபிரதிநிதிகள் என்றும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். தலைவர் பிரபாகரனை தமிழினத்தின் தேசியத் தலைவர் என்றும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

சுதிரிகா அம்மையார் பற்றிய சர்வதேசமுகத்தின் மனமாற்றமும் - தமிழ் அரசியல்கட்சிகளின் புதிய நிலைப்பாடும் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மாபெரும் அரசியல் வெற்றியைப் பெற்றுக்கொடுத்துள்ளன.

25 வருடகால புலிகளின் ஆயுதப்போராட்ட வரலாற்றில் இது ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனை எனக் கொள்ளலாம்.

இனப்படுகொலையை நோக்காக்கொண்ட இனவெறி அரசுக்கெதிராக ஒரு மக்கள் போராட்டத்தை

லங்கா அரசுக்கு பொருண்மிய நெருக்கடிகளையும் கொடுத்துள்ளது.

இத்தகைய அரசியல்மூல வேலே சிறிலங்கா நாடாளுமன்றிற்கான பொதுத்தேர்தலும் நடைபெறவுள்ளது.

போர்ச்செலவுக்கு பொருண்மிய உதவிகள் கிடைப்பது என்ற உதவி வழங்கும் நாடுகளின் எச்சரிக்கையையும் பொருட்படுத்தாமல் அம்மையாரின் தலைமையிலான பொ. ஐ. முன்னணி தனது தேர்தல் பரப்புரையில் தாம் ஆட்சி அமைத்தால் புலிகளுக்கெதிரான போர் தொடரும் என்றே கூறிவருகின்றது.

தமிழ்மக்களின் வாக்குகளைப் பெறவேண்டுமாயின் இந்த அரசியல் யதார்த்தத்தை நாமும் ஏற்றுக் கொண்டேயாகவேண்டும் என்று நிர்ணயித்துள்ள தமிழ் அரசியல் கட்சிகளும் வந்துள்ளன.

— எல்லாளன் —

இதன்வெளிப்பாடே நான்கு தமிழ்க்கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து ஒரு தேர்தல்கூட்டணியை உருவாக்கவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டதாகும்.

1994 இல் சமாதானத்தின் பெயரால் அம்மையார் பதவிக்கு வந்த போது இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு அவர் அமைதி வழியில் அரசியல் தீர்வு காண்பார் என நம்பி, அவரின் ஆட்சிக்கு நேரடியாகவும் - மறைமுகமாகவும் ஆதரவு தெரிவித்து வந்த தமிழ்க்கட்சிகள் (ஈ. பி. டி. பி. தவிர) இப்போது தமது தவறை உணர்ந்துள்ளன.

அபாயகரமான ஆட்சியாளராகவே உலகமே உணர்ந்தால் இப்போது இங்கு காணப்பட்டுள்ளார்.

அவரது ஏழு வருட ஆட்சியில் அம்மையாரின் சர்வாதிகாரப்போக்கையும் - தமிழ்மக்களுக்கு இளைக்கப்பட்ட இலங்கையையும் - மனித உரிமைகள் காலிப்போட்டு மிதிகப்பட்டதையும்; போதும் போதும் என்று மளவிறகு, உலகம் கண்டுரைந்து விட்டது.

தலைவர் பிரபாகரன் கூறியது போல சுதிரிகா அம்மையாரின் ஏழு வருட ஆட்சிதான் தமிழ்மக்கள் சந்தித்த மிகக்கொடியகாலமாகும்.

இதுவரைகாலமும் அம்மையாரின் ஆட்சிமீது புலிகள் இயக்கமும் - தமிழ்மக்களும் கமத்திவந்த கடுமையான குற்றச்சாட்டுக்களை இப்போது அவரது அமைச்சரவைச்சங்கமும் - உலக ஊடகவியலாளர்களும் - வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகளும் கமத்தித் தலைப்பட்டுவிட்டனர்.

புலிகள் இயக்கம் நடாத்திவருகின்ற ஏற்று உண்மையை, இப்போது, உலகமே உணர்ந்தொடங்கி விட்டது.

அம்மையாரின் ஏழு வருட ஆட்சியில் சமாதானத்திற்கென புலிகள் இயக்கம் வழங்கிய இரண்டு பெரிய வாய்ப்புகளை (1994 இல், 2001 இல்) வேண்டுமென்ற நிராகரித்த அம்மையார் இனப்போரை கூர்மையடையவைத்து இலங்கைத்திணை - என்றுமில்லாத அளவுக்கு - ஆரத்தக்களறுபுமாகியுள்ளார்.

புலிகள் இயக்கத்தை சமாதானத்தின் விரோதிகள் என்றும், போர்வெறியர்கள் என்றும் உலகிற்குக் கூறிவந்த அம்மையார் இப்போது அதே குற்றச்சாட்டுகளுக்கு

முன்றாம்தரப்பு மத்தியத்துவத்துடன் அமைதிப்பேச்சுக்களை நடாத்த புலிகள் இயக்கம் தயாராக இருக்கின்றபோதும் அதற்கான அரசியல் முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து ஆக்கபூர்வமானவகையில் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட சுதிரிகா அரசாங்கம் தொடர்ந்தும் மறுத்து வருகின்றது.

இந்தநிலையில், தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வுதொடர்

இந்த அரசியல் கூட்டணியானது தமிழரின் ஏக பிரதிநிதிகளாக புலிகள் இயக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டேயும்; புலிகள் இயக்கம் மீது சிங்கள அரசு விதித்துள்ள தடைபை நீக்கவேண்டும் என்று கோரியிருப்பதும்; புலிகளுடன் மட்டுமே சிங்கள அரசு பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்தவேண்டும் என்று பிரகடனப்படுத்தியிருப்பதும் விடுதலைப் போராட்டத்தின் அரசியல் யதார்த்தத்தை உலக சமூகத்திற்கு தெட்டத் தெளிவாக்கியுள்ளன.

உருக்கினுள் உறைந்த பனிமலை

அவரொரு வித்தியாசமான மனிதர். எப்போதுமே சீரான, நேர்த்தியான தோற்றத்துடனே தோன்றுவார். சீராக வகிட்டுத்து அழுந்த வாரப்பட்ட தலையும், பரந்து தெளிவாக காணப்படும் முகத்தில் நகைப்பும், வியப்பும், கூர்மையும் காண்பதற்கும் கண்களும் இறுக காப்பதித்து நிலம்திர நடக்கும் கனத்த உருவமும் அசாதாரணமனிதரிவர் என்சிற பதிவை எவரிடத்திலும் ஏற்படுத்தும். எப்பொழுது சந்திக்க நேர்ந்தாலும் தோளை குலுக்கிக் குலுக்கி தலைசரித்து இல்சான செருமலுடன் கண்களை நேராகப் பார்த்து பயனுள்ள உரையாடலொன்றிற்கு அவர் ஆயத்தமாகும் தோற்றம் என்றும் எம் மனதில் நிழலாடும். எந்தவொரு விடயமானாலும் தனது உறுதியான நிலைப்பாட்டுமும், மேலும் விபரங்களை அறியும் நோக்குமும் அவர் நடத்தும் உரையாடல்கள் எவர் காதிலும் ஒலித்தவண்ணமேயிருக்கும். அன்று திலீபனின் நிலைவு நாள்ன்று அதிர்ந்த வெடியோசை கேணல் சங்கரை எம்மிடமிருந்து பறித்துவிட்டது என்றறிந்தபோது துயரத்துடன் வெறுமையுணர்வும் மிகுந்தது. இவ்வெறுமையுணர்வு இதுவரை எம்மால் உணரப்படாதுது. இன்று மாவீரர் கேணல் சங்கரின் இழப்பைப்பயன்பு எமக்கு அறிவின வறுமை ஆற்றமையின் வெறுமை என்றாகவிட்டது. மனம் நெடுமுடிச்செறிவானது.

மாவீரர் கேணல் சங்கர் பன்முடிப்பரிமாண ஆற்றல்கொண்ட அடாவமனிதர். இவ்வுலகின் தனித்தனியான ஆற்றல்களைக் கொண்டவர்களுடைய பொதுவில் நாமறிவேம். ஆனால் பற்பல ஆற்றல்கள் ஒரு மனிதரிடம் பொறித்திருப்பவை காண்பதரிது. ஒருபுறத்தில் பார்த்தால் நவீன மியன்மையிலுலகின் தொழிற்பு

பொறிமுறையறிந்த விற்பன்னன்; மறுபுறத்தில் விடுதலை, வரலாறு, அரசியல், சர்வதேச நடப்புக்களை ஆழமாக உணர்ந்த அரசியலாளன். ஒருபுறத்தில் தமிழீழ வானூர்தி துறையின் முதல்வன். கடற்புலிகளின் துணைவன்; மறுபுறத்தில் காடுசார் போர்முறையின் ஆற்றலாளன். காட்டின் நாயகனாகவும் நகரத்தின் நாகரிக கனவானாகவும் அவரால் இருந்திடுமுடியும். புத்துலகின்வேகமான மாற்றங்களை உள்வாங்கி சர்வதேச நடப்புக்களின் மிகப் பந்திய நிலைமைகளுளாடு. தன்னையெப்போதும் இணைத்துக்கொள்வதில் ஆர்வமுள்ளவார். வேகமும் வீச்சும் பரபரப்பும் கொண்ட இளமையை படிப்படியாக விரிவு செய்து தனது மனப்பரப்பை விசாளித்து பரிவு, பொறுமை, பக்குவம் கொண்டதொரு முழிச்சி நிலையாக அவர் மாற்றிக்கொண்டது ஒரு விடுதலைப் போராளி படிப்படியாக வளர்ச்சிகண்டு அடையவேண்டிய நிலையை எமக்குக் காட்டுகின்றது.

என்பதுகள் தொட்டு அவரது வாழ்வு அல்லது வரலாறு விடுதலைப் போராட்டத்தோடு இரண்டாக கலந்தாகவிட்டது. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் செல்வநிறிப்பாக்கினை நெறிப்படுத்தும் தலைவர் உடனிருந்து, அவர் மனம்புரிந்து, கருத்துப்பரிமாறி, கலகலப்பாக்கி அன்றலிருந்து உயிர் பறிக்கப்பட்ட அனாறைய நாளவரை இடைவிடாது இயங்கிய பெருமை அவருக்குரியது. அவரது வரலாற்றின் சிறப்பான பக்கங்களாக கருதப்படும் மணலாற்று காலகட்டம் அவரது ஆளுமையை

உணர்ந்திற்றுகின்றது. அவரது அறிவியல், வனத்தின் இரகசியங்களை போராளிகளுக்கு கற்றுக்கொடுத்து வனவாழ்க்கைக்கு அவர்களை இணைக்கிறது. அவரது இறுக்கமான ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு வனத்தில் மிக அருந்தலாகக் கிடைக்கும் உணவு, குடிநீர் போன்றவற்றை சீராக பங்கிட்டு, அவரது உன்னிப்பான

போரட்டத்தில் எதிர்நீச்சல்போட்டு தங்களை வளர்த்த அருமைத் தாயாரின் அறிவு, ஆற்றல், துணிவு, வாசிக்கும் ஆர்வம் போன்ற இயல்புகளை உள்வாங்கி வளர்ந்த கேணல் சங்கர் போராளிகளின் குடும்பநலன், விழுப்புண்டோர் நலன், மணமுடிக்க ஆயத்தமாவோர், மணமுடித்து மகப்பேற்றினை எதிர்பார்ப்போர், மகவினைப் பெற்றெடுத்தோர் எல்லோருடனும் 'தாயன்பினை' காட்டி அன்புடன் உறவாடினார். அவரது நெஞ்சத்தறையில் ஒவ்வொரு போராளிக்கும் தனித்தனிப் பதிவுகளை பேணிவந்தார். ஆண் சகோதரர்களுடன் வாழ்ந்த அவர் இளம் சிட்டுக்களாக

மணலாற்றுக் காலத்தில் தலைவருடன் கேணல் சங்கர்

கவனப் பார்வை விடப்படும் சிறுதவறுகள் பெருந்தவறுகளாகி அழிவுகளை ஏற்படுத்தாமல் தடுத்து - இயக்கத்தின் அதிநெருக்கடியான காலகட்டமொன்றிலிருந்து தலைமையைப் பேணி மீள உதவிற்று. அன்று அவர் தம்மை 'குட்டி, குட்டி' வளர்த்த கதையை அன்று அவருடன் இயங்கிய போராளிகள் சொல்லிச் சொல்லி மாய்கின்றார்கள்.

சிறகடிக்கும் பிணைகுழந்தைகளைக் கண்டால் தானும் குழந்தையாகிவிடுவார். இயக்ககையின் நண்பனவார். தாவரங்களோடும் அவருக்கு உறவிருந்தது. அவரது பண்ணைகளில் அவர்கையால் நட்டு வளர்த்த மரங்கள் என்றும் அவர்பெயர் சொல்லும்.

இவ்வாறான இவ்வரசியல், இராணுவ, அறிவியல் பக்கங்களைவிட அவரது 'மனித உறவாடல்கள்' மிக வேறுபட்டதொரு தளத்தில் செயற்பட்டமை அதிசயிக்கத்தக்கது. பொதுவில் இத்தகைய ஆற்றல்கள்பெற்றோர் வேலைப்பழு. இரகசியம் காத்தல் மனப்போக்கு போன்ற ஏதாவதொரு காரணத்தால் "தனிமைப்பட்டிருப்பது" வழமை. ஆனால் கேணல் சங்கரோ மனித உறவுகளை சீராக தொடர்ச்சியாகப் பேணுவதில் பெரும் கவனம் செலுத்தினார். வன்னியின் முத்தோர், அனுபவமிக்க கமக்காரர், பல்வேறு துறைசார்ந்தோர், கல்வியாளர், உயரதிகாரிகள் எல்லோருடனும் 'முறைமைத்து' நேர்த்தியான உறவினைப் பேணிவந்தார். இளவயதில் வாழ்க்கைப்

இத்தகையதொரு மாவீரனை எதிரி எம்மிடமிருந்து பறித்துவிட்டான். ஆனால் எம்மிடம் செறியவைக்கப்பட்டுள்ள அவரது நினைவுகளை எவராலும் பறிக்க முடியாது. அவரது ஆளுமையின் ஒரு பகுதியேமும் அவரால் வளர்க்கப்பட்டோரிடம் தங்கியிருப்பதை எவராலும் இல்லாமற் செய்துவிடவும் முடியாது. இம்மண்ணின் விடிவிற்கான முழுமையான அர்ப்பணம் அருமது வாழ்வு; எல்லார்க்கும் கிட்டிடாத பேறு அவரது வரலாறு. எம் மண்ணில் மலர்ந்திடும் மலர்களிலும் பிறந்திடும் குழந்தைச் செல்வங்களிலும் அவரது அமைதியான புன்முறுவல்பூத்த முகம் தெரிவதை இனியென்றும் நாம் காண்போம்.

க. வே. பாலகுமாரன்

கேணல் சங்கர்

“ஒரு புறத்தில் தமிழீழ வானூர்தி துறையின் முதல்வன், கடற்புலிகளின் துணைவன்; மறுபுறத்தில் காடுசார் போர்முறையின் ஆற்றலாளன். காட்டின் நாயகனாகவும் நகரத்தின் நாகரிக கனவானாகவும் அவரால் இருந்திடுமுடியும்.”

துப்பாக்கி ரவையின் வேகத்தைப்போல எங்கள் எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாமே கைரமுவிப்போய்க் கொண்டிருந்தன. 1978 சுதந்திர நாளுக்குக் கிளிநொச்சியிலிருந்து கண்டி வீதியால் தலதா மானிகைக்குப் போகும் வழி என் சிங்களத்து ஜெனரல் வீடுக்கு சவாலுக்கு சாட்டையடியாக, கிளிநொச்சித் தளம் மீதான பாய்ச்சலுக்காக தலைவர் இட்ட உத்தரவை நிறைவேற்ற முடியாதவாறு தளத்தினுள் முன்னேறிய எமது போராளிகளை வீழ்த்தியபடி எதிரி அத்தனை வீரவாய் முன்னேறிக்கொண்டிருந்தான்.

சிறப்புத் தளபதியாக அவனை நியமித்த தலைவர் அவர்களுக்கு சேகர் தனது ஆளுமையை நிரூபித்த முதற்சமர் இதுதான்.

இதுவே கிளிநொச்சியை முற்றாக கட்டுப்படுத்தற்கான 'ஓயாத அலைகள் -02' நடவடிக்கையில், கடுமையானதெனக் கருதப்பட்ட பகுதிகளை அணிகளுக்கு அவன் கட்டளைத் தளபதியாக தலைவரால் நியமிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகியது. அச்சமரில் எதிரியின் வலுமிக்க போர்ணியை, தளத்தின் மையப்பகுதியின் திறவுகோலாக அமைந்த

சமரில் இதைச்சாதிக்கக் களத்தில் தலைமை தாங்கிக்கொண்டிருந்த தளபதி அன்று மாங்குளம் முகாம் தகர்ப்பில் காயப்பட்ட போராளிகளைச் சுமந்துசென்றுகொண்டிருந்த அதே சின்னப் பெடியன் சேகர்தான். இப்போது புரிந்து கொள்கிறீர்களா? இந்த உயர்பணியை ஆற்ற இந்த ஒன்பது வருடத்தில் அவன் எத்தனை களங்களைக் கண்டிருப்பான். ஓயாது உடல்வகுத்தி அவன் எப்படி உங்களுக்காய் உழைத்திருப்பான்.

மனம் வெம்முசிறந்து, வெற்றிக்கூரிய எங்கள் தளபதியை ஏன் விதைக்கப்போகிறோம்?!

போர்க்களத்தில் ஆரம்ப காலங்களில் இவன் 50 கலிபர் அணியின் தலைவனாக இருந்தான். பதுங்கித்தாக்குதல்களும் அதிரடித்தாக்குதல்களும் நடந்த அன்றைய சண்டைக் காலத்தில் அச்சண்டைகளுக்கு 50 கலிபர் அணி தேவையானதாக இருக்கவில்லை. எல்லோரும் சண்டைக்காகப் புறப்படும்போது அவன் வாய்ப்பின்றி இருந்தான். ஆயினும்; எவரும் சிந்திக்காத கோணத்தில் சிந்தித்து தளபதியிடம் தனது அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லி அனுமதி கேட்டு, தானே வேவு பார்த்து, வாய்ப்பான இலக்குகளைத் தெரிவு செய்து தன்னுடன் 50 கலிபர் அணியை மட்டுமே வைத்து அன்று எதிரிகளுக்குத் தலைவலியாய் எழுந்தான். சொல்லக்கூடிய பல சண்டைகளை அவன் வெற்றிகரமாகச் செய்தான். இதுவே, தலைவர் அவர்களால் எதிர்பார்ப்புக்களுடன் உருவாக்கப்பட்ட 'பீலன்' அதிகாரிகள் பயிற்சிக்கல்லாக்கி இவன் அனுப்பப்பட்ட வேண்டியவன் என்ற அவதானத்தை இவனுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தது.

பயிற்சி முடித்து வெளியேறியபின்னான அவனுடைய காலத்தை நினைத்துப்பார்க்கிறோம். அவை சேகரின் தோள்கள் அதிக பாரத்தைச் சுமக்கத்தொடங்கிய நாட்கள். அவன் எங்குடன் வாழ்வதை குறைத்தான்? எங்களுக்காகவே எதிரிக்குள் வாழ்ந்து உழைக்கத்தொடங்கினான். அவனது இனத்திற்காக, அவன்நேசித்த மக்களுக்காக இந்த வீரனின் ஆணிய இளமைக் காலங்கொல்லாம எதிரியின் நரகங்களுக்குள்வெய் குறையத்தொடங்கின.

மண்டலீவு, மூன்றாம் கட்ட ஈழப்போர் முன்பு விட்டபோது அந்த உப்புக்கடல் குழிந்த படைமுகாமியுள் தலைவனின் திட்டப்படி

சாவுக்குள் உழைத்த வீரம்

எதிரிக்காக எடுத்த சாட்டையடி எங்கள் முதுகுகளிலேயே வீழ்ந்துவிடுமா? எதிரி கொடியேற்றும் நாளில் எங்கள் தேசியக்கொடி அரைக்கப்பட்டால் பறந்து விடுமா? அந்தமற்ற உயிரிழப்புக்களுடன் நாம் தளம் திழுப்பதென்றோ? தலைவன் இட்ட ஆணையை வினேபோகவிட்டு வெறுங்கையுடன் திழுப்பப்போகிறோமா? அந்த முடிவுகள் எமதுமே ஏற்றுக்கொள்ள எங்கள் மனம் மறுத்தது. ஆனாலும், யதார்த்தம் எங்கள் பிடரிமயிர் சிடித்துலுப்பியது. வக்கற்று. வயியற்று. மனம் வெப்பியாரத்தில் உழைந்து. எல்லா அலைவரிசைகளையும் வேகமாய் நோட்டிக்கட்டிபடி அங்குமிங்கும் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கைச் செய்திக்காய் தவித்தபடியிருந்தோம்.

முத்த தளபதிகள் நிலைமையை அவதானித்தவாறு தொலைத்தொடர்புக் கல்வியின் ஒலிகளைத் தமது காதுகளுள் உள்வாங்கிக்கொண்டிருந்தனர். நிச்சயத்தெரிவிர் வேறொருவரும் அங்கு நிலவவில்லை. ஓர் அலைவரிசையில் கம்பீரமான கட்டளைக்குரல் நிதானமாய், நேர்த்தியாய், உற்சாகமாய் கனத்தெத்தன் கையிற்குள் வைத்திருப்பதை உணர்ந்துமாய் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. எதிரியின் பலம்வாய்ந்த முன்னாண்களையெல்லாம் வீழ்த்தியபடி, முறியடிக்க வந்த எதிரிகளைச் சாவுக்காக அனுப்பியபடி தனக்குத் தரப்பட்ட பகுதிகளைக் கட்டுவது ஓர் அணி முன்னேறிக்கொண்டிருப்பதை அந்தக் கட்டளைகள் தெளிவாக உணர்த்தின. அந்தக்கட்டளைக்குரல் தந்த உற்சாகத்திலிருந்து விடாமலும் மறுத்தது.

"யாரடா... யார்... அந்த இடத்தில் நிக்கறதென்னே பாருங்கோ" என்று ஒரு களபதி கேட்க, முத்த தளபதியொருவர், "அந்த 'மைப்பை எடு, அந்த இடம் எதென்னே பார்"

"அது சேகரின் இடம், சேகர் பிடிச்சுக்கொண்டே போறான். பயப்படாத் தேவையில்லை சேகர் விடமாட்டான்."

அந்தச்சமரோடு சம்பந்தப்பட்டவீட்டிலும் அந்தச் சமரை அவதானித்துக்கொண்டிருந்த தளபதிகள் நம்பிக்கையுடன் உற்சாகமடைந்தார்கள். தளபதி சேகருடைய வயிநடத்தை அவற்றுதான் முதன் முதலில் நான் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

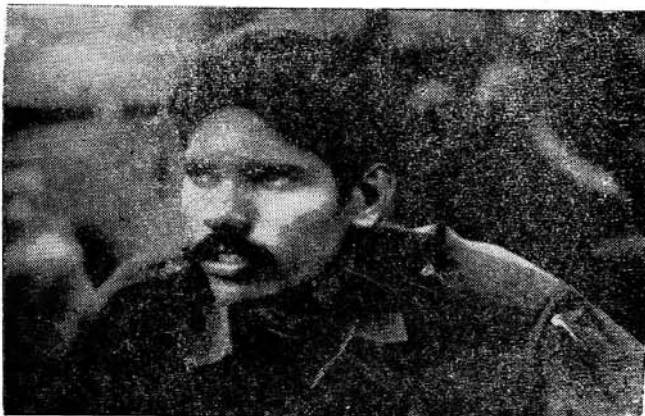
சேகர் பிடித்த காவலரண் பகுதிகளை மீளக்கைப்பற்ற எதிரி கடுமையாக முயன்றான். எவ்வளவு பகுதிகளை நாம் இழந்துவிட்டபோதும் சேகர் தனக்குத் தரப்பட்ட பகுதிக்கு அப்பாலும் தனது கட்டளையின் கீழ் எதிரிப்பகுதியைக் கைப்பற்றியிருந்தான். கிளிநொச்சி நகரின் மத்திய பகுதிகளை கைப்பற்றப்பட்ட எதிர்த்தளத்தைத் தக்கவைக்கவென அணிகளை நிலைப்படுத்துவதோடு எதிரிகளும் எமக்குமீடையிவான சண்டை வலுப்பெற்றது. விடாபிடியான எதிரியின் தீர்மானகரமான சண்டையைப் போடக்களம் கண்டது. ஒன்பது தடவை சேகரிடம் தோற்றுப்போன எதிரி, பத்தாம் குறையும் முன்னேறி முக்குடைபட்டுப் போனான். கிளிநொச்சியிலிருந்து போகும் வழி விட சவால்விட்ட எதிரிக்கு, எங்கள் நிலத்தில் அவலத்தை விதைத்த எதர்க்கு, எங்கள் மண்ணில் விற்று தன் சுதந்திரக் கொடியேற்ற அனுமதிக்காத தலைவரின் ஆணையை நிறைவேற்றி நிலமட்டு கும்பக எதிரிக்கு மரணப்படிக்கை வீசித்தான் தளபதி சேகர். சாள்ஸ் அரைவி சிறப்புப் படையணியின்

அந்தப் பகுதியை எதிர்கொண்டு எதிரியின் தீர்மானகரமான முறியடிப்பை மோதியுடைத்து வெற்றியை எமதாக்கியவன் சேகர். இப்பகுதியில் போரிட்டுத்தோற்று எதிரிப்படைக் கொமாண்டருக்கு எதிரியின் கட்டளைப்பீடம் வீரவீரத்து கொடுத்துக்கொளரவீர்த்து என்ன். சேகர் எதிரிகொண்ட சண்டையின் காத்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ளுங்களை!

இந்த வீரத்தளபதியை வெறும் ஒற்றைச் செய்தியில் "இழந்துபோனோம்" என அறிந்த போது அதை ஜீரணிக்கமுடியாத துயரத்தின்கொடுமையை நிங்கள் புரிந்துகொள்வீர்களா?

என்றும் மரணத்துள் வாழ்ந்தவன். மரணத்திற்கு அஞ்சாதவன். ஆனால், மரணத்தை விரும்பாத இவன்மரணம் எதையோ சாதிக்கத் துடித்திருப்பதை எல்லோரும்ல்ல, அவனை அறிந்தவர்கள் அறிவர். இதை அறிந்தவர்களால் இவருவீல் இந்தச் சாணைச் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இவனுக்கான சந்தர்ப்பங்கள் நிண்டிருந்தால், மரணம் பகையின் பின்னாலும் பீரணம் எம் நிலங்களின் பின்னாலும் இவன் இருந்திருப்பான். தலைவன் கட்டிடம் திசையெங்கும் இவன் புலிக்கொடி நாட்டிப் பெருமை சேர்த்திருப்பான். இன்று இவன்மீதல்லவா புலிக்கொடி போர்த்தி புதைகுழிநோக்கி எடுத்துச்செய்கிறோம்.

"இந்த வீரத் தளபதியை வெறும் ஒற்றைச் செய்தியில் 'இழந்துபோனோம்' என அறிந்த போது அதை ஜீரணிக்கமுடியாத துயரத்தின்கொடுமையை நிங்கள் புரிந்துகொள்வீர்களா?"

பத்து வருடத்தின்முன் மாங்குளம் முகாம் தகர்ப்பின்போது, அப்போதுதான் பயிற்சி முடித்து வந்திருந்த மெல்லிய உருவங்கொண்ட, தலை சாய்ந்த இழந்திருந்த, கறுப்பை அண்டிய பொதுநிறமான அந்தப் பதிலைந்து வயதுப் பெடியன் அந்தப் போர்க்களத்தின் மத்தியில் நின்று காயப்பட்ட வீரர்களைச் சுமந்து சென்று கொண்டிருந்தான். இதுதான் போராளி என்ற பெருமையிக்க வாழ்வில் இந்தச் 'சிணப்பெடியன்' கண்ட முதற்களம்.

ஒன்பது வருடங்களின்மீன், தென்முனையில் எதிரி மீண்டும் மாங்குளமவரை ஆக்கிரமித்திருந்தபோது ஒங்கிப் பிரவாகமென எழுந்தது 'ஓயாத அலைகள்-03' அம்பகாமத்தில் உடைப்பை நிழ்த்தி ஒலுமேத் தளத்தை வீழ்த்தி, கரிப்பட்ட முறப்பை வெற்றிகொண்டு, கணராஜன்குள் கட்டளைத் தலைமையகம் தோற்கடிக்கப்பட மாங்குளம் எமது கைக்கு வீண்டது. இந்தச்

எவருக்கும் தெரியாது ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தார்கள் சேகரும் அவன் தோழர்களும். அந்த முகாமின் இறங்கு துறையிலிருந்து பிரதான முகாம் வரையான கடினமான பக்கப்பிழத்தேசத்தினுள் கடலநீரிலும் நிலத்திலுமாக, சீரான உணவும் நித்தரையுமின்றி எத்தனை நாட்களாய் நரகத்துள் உழைந்து சேகரின் வாழ்வு, அந்த வாழ்வின் மூலம் ஒரு நாக்குதல் திட்டத்திற்கான பெறுமதியான தகவல்களை அவன் பெற்றுத்தந்தான்.

ஆனாலும், சிறிய துவறுகள் கூட பல போர்ணிகளின் உயிர்களை அந்தக் கடல் நீரினுள்ளேயே கரைத்துவிடு. அப்படி எதுவும் நடந்துவிடுவதை விரும்பாத தலைவர், தளபதிகள் வகுத்த திட்டத்திற்கு மேலாக சில மாற்றுத் திட்டங்களைப்பரிந்துரைக்க, அதற்காக ஓர்

வினாக்கள்

உடனடி வேலைச்செய்து முடிபற்றுகு
உடலாரின் கண்களுள்ளும் நிழலாயவன்
நம்பிக்கைக்குரிய சேகர் தான்.

அவசர அவசரமாக அந்த வேலுத்
தேவைகளையெல்லாம் செய்து முடித்து,
நம்பிக்கையான தகவல்களைப் பெற்றுத்தந்து,
தலைவரின் திட்டப்படி IS பேர் கொண்ட
அணிகளுக்குத் தலைமையேற்று, எதிர்புள்
இரகசியமாக ஊடுருவி, அந்த
இறங்குதுறையைத் திடீர்த்தாக்குதல் மூலம்
கையகப்படுத்திப் சரதான முகாயிற்கான
தாக்குதல் அணிகளை உள்ளொடுக்கவேண்டிய
முக்கியத் தகவலான பணி சேகரிடந்தான்
ஒப்படைக்கப்பட்டது. அப்போது அந்த இருபது
வயதையான சேகரிடம் நம்முடைய
பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. எம்
போராள்களின் எத்தனை உயிர்களின் இரப்பு
அவன் கைகளில் இருந்தன. எல்லாவற்றையும்
சிந்தித்துப் பொறுப்புணர்வுடன்
செயற்படக்கூடியவனான எல்லோரும் அவனில்
வைத்த நம்பிக்கையை அந்தச் சண்டையின்
தனது செயலின் மூலம் மெய்ப்பித்தான்.

'சூரிபக்கதீர்' எதிர்ச்சமர் நடவடிக்கை. அந்தக்
காலங்களில் எமலிடம் ரோங்கினோ,
ஆட்வரிகளோ இருக்கவில்லை. வேலு அணிகளை
எமது வலுமிக்க ரோங்கிகள் என்றுதான்
சொல்லவேண்டும். இந்தக் களத்தில் சின்னஞ்சிறு
வேலு அணிகளுடன்
அடிக்கடி போய்வரும் சேகர், 'உறங்காத
கண்ணையாய்' உலா வந்துகொண்டிருந்தான்.

இந்த நாட்களில் ஒருநாள் பெண் போராளிகளின்
பகுதியினூடாகத் தன் வேலைக்காகப்
போய்க்கொண்டிருந்தவனிடம் "என்ன சேகர்
நெடுகலும் குண்டோடையே திரியிறீர்"
என்று அவர்களின் தளபதி கேட்டதற்கு "நான்
ஒரு வேலுக்காரன். எனக்குக் குண்டோதான்
எல்லாமே. இதை வச்சே எல்லாத்தையும்
சமாளிப்பேன்" என்று
சொல்லக்கொண்டிருந்தவன், சமூதியாகத்
திரெண்பாயந்தோடி அந்த மதிலைக்கடக்க
குண்டு ஒன்று வெடித்தது. எல்லோரும்
திடைத்துப்போனார்கள். சில வினாடிகளில்
நடந்ததைப்பார்த்துத் திகைத்தார்கள் அவர்கள்.
அந்த மதிவை அடுத்து சில எதிரிகள் சேகர்
அடித்துக் குண்டில் மண்ணெண்ணெயை
கீட்டுதலாகள். இப்போது நினைத்துப்
பார்த்தாலும் பிரமிப்பாய் இருக்கிறது.

'ஓயாத அவைகள்-01', யாழ்ப்பாண பின்
வாங்கலின் பிணானை அந்தக்காலம். புலிகள்
நிச்சயப்படுத்தப்பட்ட வெற்றியொன்றை
கட்டவேண்டிய நெருக்கடி யிருந்த காலம். அந்தச்
சமூககான வெற்றியின் நிச்சயமென்பது
எடுக்கப்படும் வேலுத்தாவுகாவேலிய பெரிதும்
தங்கி நின்றது. மூன்று பகுதிகளாகப்
பிரிக்கப்பட்ட அந்த வேலு நடவடிக்கையில்
முக்கியமான ஒரு பகுதியின் மேலுப்பணிகள்
சேகரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. பின்னும்
சேகர் எதிர்த்து வாழத்தொடங்கினான்.
இறுதியில் எல்லா ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தி
செய்யப்பட்டு, சமூககான தாக்குதல் பணிகள்
அனைவருக்குமாகத் தலைவரால்
சூத்துகொடுக்கப்பட்டபோது, சேகரின்
தோள்எனில் விழுந்தது சாதாரண கமையல்ல.
அது வெற்றிகான 'சாணியை'க் காலிச்
செல்லும் கமை.

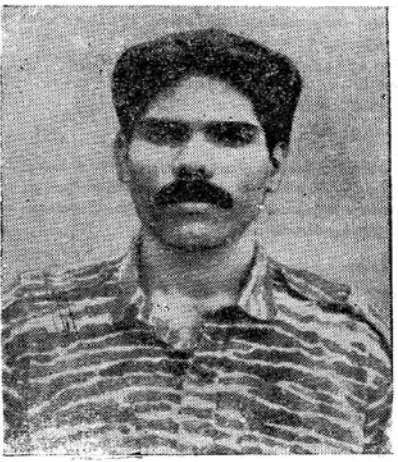
இரவு பகலாய் நிந்தித்திரிந்து அறிந்த
பெருங்கடலினூடே தொடுதெடுத்த நகர்வுப்
பாதையின் மூலம் தாக்குதல் அணிகளை
உள்நகரத்தி் தளத்தின் கட்டுக்கரைக்
காலவாணகளைத் தகர்ச்சுதறியவேண்டும்.
இத்தட்டம் நிறைவு செய்யப்படுமபோது,
கடற்பாதையை அணையிருக்கும் எதிரியின்
கட்டளைபட்டிம எமது அச்சுறுத்தலால்
நிலைநடுமற அச்சமூக்கான எமது ஏனைய
நடவடிக்கைகள் கலமாகக்கூட்டு வீடுமே; வெற்றி
நிச்சயப்படுத்தப்பட்டனவே. அற்றாக
வெலு, கேணல் தானின் கட்டுபடிகள் அணியை
அழைத்துச் சென்றவன் அவன் தான்.

அதுவே சிறிய தவறொன்றினால் பிசகிவிட்டால்
பெருங்கடலுக்குள் செல்லும் அணிகளுக்கு
யீட்சி என்பதே கிடையாது. அத்தனை உயிர்களும்
கடலிலே கரைந்துபோக வேண்டியதுதான்.
சேகர் திரட்டிய தகவல் மீதும் சேகரது
ஆற்றல் மீதும் கொண்ட நம்பிக்கையால்
மட்டுமே திட்டப்பட்ட இத்திட்டம் இறுதியில்

வெற்றிகண்டது. தான் எங்கள் கைகளில்
யிருந்தது.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கலாம்.
அவனது கால்படாத களங்கள்
இவ்வையென்றவாறு போர்க்களக்
கதாராயகனாய் அந்த எளிமையான போராளி
உலா வந்தான். 'ஐயசிக்கறும்' களத்தான்
எங்கள் வீரனது உச்சமவு உழைப்பை
உறிஞ்சியது. அவனை ஒரு தளபதியாகவும்
உயர்த்தியது. அந்தக் களத்தில் எத்தனை
சவால்களை எதிர்கொண்டபோதும்
வெற்றிகொண்ட அவனது மன ஆற்றலின்,
தாண்டி சக்தியின் எல்லை எதுவென நாங்கள்
அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

எகையெல்லாம் கொடுத்தபோதும்
அதையெல்லாம் சுமந்தான். தனக்கென ஓய்வு
தேடி வந்த வேளைகளிலும் இந்தத்
தேசத்திற்காய் இன்னும் இன்னும் பாரம்
சுமந்தான். "சிறு அணிகளை வைத்துக்கொண்டு
போர்க்களத்தில் பெரும் பணிகளை

ஆற்றக்கூடிய வல்லமையை நான்
அவனிடத்திலேயே கண்டேன். சில சமர்களில்
அவனது இந்த ஆற்றல் தான் எங்குப் பெரும்
வெற்றிகளைத் தந்தது" என்று பெருமையுடன்
மனம் நெகிழ்ந்து பாராட்டினார் அவனை
வளர்த்த தளபதி கேணல் தீபன். அதில்
சிவவற்றையேறும் இதில் உங்களுக்கு நான்
சொல்லவில்லையென்றால் அது எனது
பொறுப்பின்மையாகி விடும்.

'வெற்றி உறுதி' யென்று எதிரி முன்னேறிக்க
கொண்டிருந்தான். ஆனால், அவனது சிடரியில்
அடிக்கொடுக்கும் தலைவரின் போர்
வியூகத்திற்காகத் தாண்டிக்கும் ஊடறுப்பிற்குப்
புறயணிகள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தன.
தளபதிகளும் போராளிகளும் அதற்காகச்
செல்ல நேர்ந்தபோது, புரியங்குளம் பகுதியின்
முன்னணி நிலைகளுக்கான தற்காலிகப்
புறப்பாணாளாகச் சேகர்
நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். ஒரு தளபதிக்குரிய
பணி தலைவரால் சேகருக்கு
வழங்கப்பட்டிருந்தது. அவனது ஆளுமைக்கு
அத்தனை விவரவாய் பரிட்சை வைத்தான்
எதிரி. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அணிகளுடன் நின்ற
சேகரின் மேல் எதிரியின் படைவெள்ளம்
அணையுடைத்துப் பெருக் கெடுத்தது.

சமர எதிர்கொண்டான் சேகர். தானே முன்
நின்று தனது சிறிய அணிகளைக் களமிறக்கிச்
சண்டையெடுத்தொடங்கினான். சமர் உக்கிரம்
கண்டது. எவருமே எதிர்பார்த்திராத ஒரு
சமர அன்று-அயன் நிகழ்த்திக்காட்டினான்.
முன்று ராங்கிகள் அழிக்கப்பட்டு கொத்துக்
கொத்தாய் எதிரி சாய்ந்து விழு. முன்னேறி
வந்தவன் பனிக்க நீராவிடினேயே மூடங்கிப்
போனான்.

எமது முன்னணிப்படைவலு இல்லாத நிலையிலும்,
கட்டளைத்தளபதிகள் இல்லாத நிலையிலுந்தான்
அப்படியொரு மரண அடிசையத் தாங்கள்
பெற்றுக்கொள்ள நேர்ந்தது என்பதை இப்பேரது
நாங்கள் இதை எழுதுமபோதும் எதிரியால்
ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கும். இதைச்

சாதித்த சேகர் ஒரு தளபதி என்ற உயர்நிலையில்
பெரும் பணிகளைச் சுமக்கத் தொடங்கினான்.
இக்காலத்தில் நாம் இதுக்கநேர்ந்த அனுபவம்மீக்க
விரித்தனயான வெல். கேணல் தனத்தினுடைய
பொறுப்புக்கள், சுமந்த கமைகளையெல்லாம்
சேகரின் தோள்கள் சுமக்கத்தொடங்கின.

அப்போது புரியங்குளம் புலிக்கூகையாக
மாறியிருந்தது. அதற்குள்ளுமையே எதிரி
நினைத்தால் அவன் அதற்குள்ளேயே
மாளவேண்டியதுதான். எப்படி மூய்றும்
எதிரியால் அந்தக் குகையை அசைக்கமுடியாமற்
போனது உங்களுக்குத் தெரியுமா? தலைவர்
போர்க்களத்தில் அறிமுகப்படுத்திய புதிய
தந்திரமே! அதனை நிறைவேற்றத் தளபதி
கேணல் தீபனுக்குத் துணையாக நின்றுவன்
தளபதி சேகர்தான். எதிரி புரியங்குளத்தை
நினைக்குமபோது தனது சாவையும்
நினைக்கவேண்டியதாய் மாறிவிட்ட களச்சூழலை
உருவாக்கச் சேகர் சிந்திய வியர்மையும அவன்
கொண்டிருந்த ஓர்மழம் ஒவ்வொரு
போராளியையும் எதிரி வீரரில் பத்துப்
பெருக்குச் சமனாய் வளர்த்தெடுத்தது இது
எழுதிமுடிக்கப்படக் கூடியதல்ல. ஒவ்வொரு
அணியும் சேகர் ஒருமுறை கதைத்துவிட்டுச்
சென்றால் அந்த அரணை ஒரு
இரும்புக்கோட்டையாக மாறி சீரும். இப்படித்தான்
அந்தப் புரியங்குளம் 'புரட்சிக்குள்'மாகி
எதிரிகு மரணத்தை நோக்கிய பயணமாகியது.

வெல். கேணல் - சேகர்

(மாயாண்டி. ஜெயக்குமார்)
சிறப்புத் தளபதி,
சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப்படைவணிக

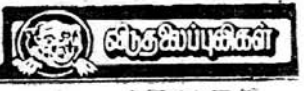
'ஐயசிக்கறும்' களத்தில் வைத்துத் தலைவரால்
இணங்காணப்பட்ட சேகர், தழிதழிப் போராளிகில்
புழிபுழி படைமையான சாள்ஸ் அன்ரனி
சிறப்புப் படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக
நியமிக்கப்பட்டான். படையணியைப்
பொறுப்பேற்றபின் அவனது
போர்ச்சாதனைகளைவிடவும் மென்மையான
இதயங்கொண்ட அவனது செயல்களை எங்கள்
மனத்தில் பிரதிபலிப்பு உண்டான. அவன்பால்
ஆழமான அன்பை வேருன்றப்பண்ணின. நீங்கள்
அவன் பற்றி ஊகித்துக்கொள்வதற்காக
ஓர்ரணைடைச் சொல்கின்றேன்.

1993 பெப்ரவரி மாதம். அந்தக் கிளிநொச்சி
ஊடறுப்புச் சமர் சேகரின் போரியல்
ஆற்றலுக்குச் சிகரம்வைத்த சமர் அவனாலேயே
அந்த வெற்றி சாதிக்கப்பட்டது என்று நான்
எழுதினாலுங்கூட அந்தப் போரில் நின்றுவர்கள்
யாரும் மறித்துக் கூறமாட்டார்கள். ஆனால்,
அந்தச் சமர்பற்றி சேகர் தனது நாட்குறிப்பில்
என்ன எழுதியிருந்தான் என்பதை
விரிச்சாவடைந்த சிப்பு அவனது நாட்குறிப்பில்
தேடினேன்.

"நான் சாதித்துவிட்டேன். எனக்குத் தந்த
பணிகளைமையெல்லாம் என் போராளிகள்
செய்து காட்டிவிட்டார்கள். எதிரிகளை ஒரு ஒரு
இன்னறைய களத்தில் நாலும் எனது
போராளிகளும் வீரட்டினோம். ஆனால்,
நான் என் போராளிகள் பதின்மூன்று பேரை
இழந்திருக்கின்றேன். அந்த உயிரிழப்புகள் என்
மனதைக்குடைந்தது" என்று குறித்தது.

ஒருநாள் கிளிநொச்சியில் கைப்பற்றிய
பகுதியில் டாதுகாப்புப்பணியில் ஈடுபட்டிருந்த
ஒரு போராளியின் காலில் 'மைன்ஸ்'
வெடித்துவிட்டிருந்தது. அது போர்க்களத்தில்
தவிரக்க முடியாதது எனயாவரும் அறி வீர்கள்.
ஆனால், எங்கள் தளபதி தனது நாட்குறிப்பில்
தன் மன வெம்மையை எப்படிக்கொட்டியிருந்தான்
என்று பாடங்கனேன்.

"நான் படையணியைப் பொறுப்பெடுத்து
இவ்வளவு காலத்துள் எனது சிவையால்
போராளி ஒருவரின் காலை நான்
பறிக்காது விட்டேன். அந்தப்பாதையை
50 நாட்களாக நாங்கள் பாவித்தும் ஒருவருக்கும்
வெடிக்காத அந்த 'மைன்ஸ்' இண்டைக்கு
என் வெடித்து? எப்படியோ நான் தான்
அதற்குக் காரணம். என்னுடைய
கவனயினத்தால் என்னுடைய படையணியில்
இழந்த மூதல் இழப்பு இதுதான். நான்

இப்படி வேறும் சிறைகள் வீட்டு என்னருமைப் போராடிகளின் அனாதையிய இழப்பிற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறோரை என யோசித்துப்பார்ச்சிறை. நான் அறியக்கூடியதாக இல்லை. இனி இப்படியொரு சிபுஷியை வீட்டுமட்டுமே என இந்நாளில் உறுதியெடுத்துள்ளேன்" (27-03-1998)

இப்போது சொல்லுங்கள் எங்கள் சேகரை உங்களைப் புரிந்து வகளை முடிசிறை?

எதிரியால் தன்னைச் சூழும் அவலங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டபோது அதற்கு அவன் எப்படி பழிவாங்கத்துடித்திருந்தான் என்பதை அவனது நாட்டுகுறிப்பிலிருந்து கற்றுக்கொண்டோம். கிளிநொச்சியில் தான் சிறைத் தண்டனையில் மக்களைக்கொண்டு தாண்டவமாயடி எதிரி, பெரவளி சண்டையில் வீரச்சாவடைந்த எழு பெண் போராடிகளின் உடல்களை அநாகரிகப்படுத்தி வெறியாடிய படைவலின் படைவலி, சேகர் வழிநடத்திய 1998 யூன் 04ம் திகதி களத்தில் முன்னேறி வந்த போது அதே எதிர்ப்படையணிக்கு முறையாக அடிக்கொடுத்துத்தொகை தொகையாகச் சாய்த்த போதுதான் மனதில் அமைதியை உணர்ந்திருந்தான்.

இப்படித்தான், மன்னாரில் 'ரணகோச -4' இலும் அம்பகாமத்தில் 'வோட்டசெட்' இலும் எம் வீரர்கள் பலரை இழந்தபோது தீயாய் கண்டற உவன் மனம் அதே படைவலிகளை 'ரணகோச 05' இலும் 'ஓயாத அலைகள் -03' இலுமாக வெற்றி கொண்டுவிட்ட பின்னர் தான் ஆறுதல் கொண்டது. ஆணையிறவிற்கான இறுதிச்சமர்களின்போது முகாவில் ஊடாற்பு முயற்சியில் ஓர் அணிக்குத் தலைமையேற்றுப் போனவன், எதிரியிடம் அடிவாங்கித் தன் தோழர்களை இழந்து வந்தபோது துயரமும் ஆவேசமும் மேலிட, பின்னே மீக்கக் கடுமையாக உழைத்து இறுதியில் ஆணையிறவை வீழ்த்துவதற்கான சண்டையில் ஒரு படைத்தொகுதிக்குத் தலைமையாக்கிக்கொண்டு அகலிப்பனை நீரோடி வரை படை நடத்திப் பெருமளவில் எதிரிகளை வீழ்த்தி வெற்றி கொண்டு விட்டபோதுதான் அவனது மனம் துயரத்திலிருந்து மீண்டது.

அவனது போராற்றலை நான் சொல்லும்போது தானையே தனம்தோட தாக்குதலை வீட்டு வீட்டுச்சொல்லமுடியாது. அப்படிச்சொன்னால் அது முழுமைபெறாது.

53 வது டிசெம்பர் 'கொமான்டோ பிரிகேட்' எதிரியின் நடவடிக்கை ஒன்றுக்காக ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட நிலைமையில் நிலைகொண்டிருந்த பலமானகோட்டை அது.

66 மூன்று எம்மால் வீழ்த்தப்பட்ட கிளிநொச்சித் தல. ததின் பலத்திற்குக் குறையாத வலுமிக்க தளர் அது. கலாரப்புவில் இயல் கலாயிறங்கிய அணிகள் வீழ்ந்தபோது தமது கடல் நெட்டர்மையின் இழந்துபோயின. தானையடித் தளத்திற்கான அந்தச் சமர் தொடங்கியிருந்தது. எதிரியைத் தோற்கடித்தவாறு மூர்க்கமாக, எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை தரும்படியான முன்னேறியிருக்கையிணைகள். ஆனால், அனை மாலகக்குள்வே. வே நாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் கணிசமானவற்றை எதிரி மீண்டும் வீழ்த்திவிட்டான். இத்தான் நிலம் தரையிறங்கி 30,000 எதிரிகள் நடுவே நிலைகொண்டிருந்த அணிகள் தானையடி வீதியோகப்பாவைக்காகக் காத்திருந்தன.

மறுநாள் விடிவதற்குள் மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியவைமே. சேகரைக்களையிறக்கவதாக ஏற்பாடாகியிருந்தது. அணித் தலைவர்களை வெல்லாம் ஒன்று கூட்டித் தளபதி தீபன் கதைத்தார். 'இது எங்கட ஆயிரம் போராடிகளின் உயிர்ப் பிரச்சனை. நாங்கள் எல்லாம் உயிரோட இருந்து கொண்டு ஆணையிறவையும் வீழ்த்தாமல் அவர்களின் அழிவிற்குக் காரணம் சொல்லலாம். நாங்கள்

வென்றுதான் ஆகவேண்டும். இல்வையென்றால் நாங்கள் இதில முயற்சித்து அழிந்தால் எங்கட பக்கம நியாயம் இருக்கும்."

சேகர் போராடிகளையும், தனது பணியையும் எண்ணியவன், எழுச்சிக்கொண்டவனாக இரவிரவாய் தவணை புரண்டு தானே வேவு பார்த்தான். மறுநாள் போரின் ஒரு முனைையை வழி நடத்திக் களம் குதித்தான். அந்தத் தளத்தி அடுத்து வந்த நாற்று மணித்தியாலத்திற்குள் வெற்றிகொள்ளப்பண்ணினான் எங்கள் தளபதி சேகர். அப்போது தலைவரின் ஆணையிறவிற்கான விபுக்கம் முழுமை கண்டது.

இதையெல்லாம் நான் பெருமையுடன் எழுதும்போது ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட மனமில்லாமல் சென்றுவிட்டேன். அது மனதுக்குள் நெருடலாக இருக்கின்றது. அதைச் சொல்லியே வீடுகிறேன்.

“உங்கள் பிள்ளைகளை, உறவுகளையெல்லாம் போராட விட்டு விட்டு, இந்த ஊர் உலகத்தில் உள்ள கோவில் குளமெல்லாம் ஏறித்திறிந்து, நேர்த்தி வைத்து, பரிசிடந்து, தவயிருந்து எங்காவது சண்டை மூண்டால் நித்திரை விழித்து எப்படி யெல்லாம் நீங்கள் பதைபதைப்பீர்களோ அத்தனை அக்கறை எங்கள் மீது எங்கள் தளபதிக்கு இருந்தது.”

1998ம் 'ஓயாத அலைகள்-02' இன் வெற்றிச் சாதனையில் சேகரின் பங்கை அறிந்த அனைவரிடமும் பாராட்டுப்பெற்று மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தவன். அடுத்து வந்த சில மாதங்களில் படையணிச் சிறப்புத் தளபதி என்ற பொறுப்பிலிருந்து தலைவரால் எடுக்கப்பட்டான். எதிரித்தளத்தில் எடுக்கப்பட்ட பொருட்களைத் தனது படையணித் தேவைக்காக அனுமதி பெறாமல் வைத்திருந்தமைக்கான தண்டனை பெற்று சிறப்புத் தளபதி சேகர், ஓர் அணியின் தலைவனாக நியமனம் பெற்றுச் சிராட்டிக்குளம் காவலரின் பதவிக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அந்த மெல்வீதியம் மடைத்த சேகர் தான்விட்ட தவறுக்காகத் தலைவரால் தண்டிக்கப்பட்டபோது அடைந்த துக்கம் இருக்கிறதே அதை அவனுக்கு அருகில் இருந்தவர்களால்தான் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால், ஓர் அருமை போராடியல்லவா அவன். பின்னே மட்டும் படிநிலை வளர்ச்சியடர்ந்து தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கைபெற்று, கேணல் தீபனுக்குத் துணையான தளபதியாக உருவெடுத்தது, 2000ம் ஆண்டு 6ம் மாதம் சான்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப்படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக பின்னும் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டான்.

அவன் தலைமையேற்ற அடுத்த நடவடிக்கை 'ஓயாத அலைகள்-04' மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இடம் முதல்தர சண்டை ஓர் வய வெற்றிகரமாக முடிந்திருந்தது. ஆனால், ஒரு பணிக்காகச்சென்ற எழு அணியொன்று எதிரியின் கற்றிவளைப்பிற்குள் அகப்பட்டிருந்தது. மீடக் எடுத்த

முயற்சிகள் தோற்றுப்போயின. சேகர் உழலத் தொடங்கினான்: சாப்பாடின்றி, நித்திரையின்றி மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்துத் தோற்று விட்டது. விடாது முயற்சித்துத் தன் வீரர்களை அதிகாவை மீட்டெடுத்தபோது அவன் அடைந்தமகிழ்ச்சியை நான் இதில் எழுதி உங்களுக்கு உணர்த்திவிட்டேன். தன் போராடிகள் மீது அவன் கொண்ட அன்பு சாதாரணமானதல்ல. அதனால்தான் அவனது சிரியை மரணகளத்துள் வாழச் சங்காளும் சகித்திருக்க முடியாதிருக்கிறது. உங்களுக்கு பிள்ளைகளை, உறவுகளைவெல்லாம் போராட விட்டு விட்டு, இந்த ஊர் உலகத்தில் உள்ள கோவில் குளமெல்லாம் ஏறித்திறிந்து, நேர்த்தி வைத்து, பசிக்கிட்டு, தவயிருந்து எங்காவது சண்டை மூண்டால், நித்திரை விழித்து எப்படியெல்லாம்

நீங்கள் பதைபதைப்பீர்களோ அத்தனை அக்கறை எங்கள் மீது எங்கள் தளபதிக்கு இருந்தது.

“சேகரப்பா” என்று போராடிகள் தமக்குள் கதைக்கும் 25 வயதேயான 'குழந்தைத்' தளபதியிடமிருந்த மென் உணர்வுகளை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்களா? அவன் தன் நாட்டுகுறிப்பில் எழுதி வைத்துக் காத்திருந்தான்: பாருங்கள்.

“தமிழீழம் கிடைத்தபின் பிறகு என்னோட நினைவு சண்டை சிறுச்ச எல்லா பெடியன் வீட்டுமையும் போகவேணும். அவர்களின் அம்மா, அப்பா, சகோதரங்கள் எல்லாரோடையும் அவையின் கவலைதீர்க்கவேணும் என்பதே என் ஆசை. இனித்தாய்வந்தீன் சிந்தனைப்படியே எல்லாம் நடக்கும். அது நடக்கும் என்றே நம்புகின்றேன்.” (10-06-1993)

இதை எழுதிக் காத்திருந்த எங்கள் தளபதி சேகர் எங்கே?

“ஓயாத அலைகள் -04”, பின்னொரு பாய்ச்சலுக்கான ஆயத்தம். எதை இழந்தும் இதைப் பிழத்தே தீருவான் எனத்தலைவரிடம் சொல்லிவிட்டு வந்ததை தனது அருகிலிருந்த போராடிகளிடம் சொல்லியிருந்தான் சேகர். ஒழுங்குபடுத்தல் எல்லாம் முடிந்திருந்து, காலை விடிந்து விட்டால் சமர் வெடித்துவிடப் போகிறது. தளபதி தீபனிடம் வந்தவன், “அண்ணை எல்லாம் சரி. எதுக்கும் ஒருக்கால் இன்ன -க்கும் இரவுக்குப்போய் பாதுகெய்வலாக்கையும் வடிவாய்ப்பார்த்து விட்டு வந்தால்தானைணை நிம்மதியாய் இருக்கும்” எனக்கேட்டு அனுமதிபெற்று வந்தான்.

வேவுக்காக வெளிக்கீட்டுப் போனவனைச்சற்று நோத்தவேயே வெடிவெழுந்து உடல் சல்லலாயக்க காயத்தோடு தூக்கி வந்தார்கள். அவனை எப்படியாவது காத்துவிடும் துடிப்போடு மருத்துவமனைக்கு அனுப்பிக்காத்திருந்தோம். நான்கு நாட்களாக அவன் உயிரோடு போராடியபோது நாங்கள் - அவன் வளர்த்த போராடிகள் - கைட்டி அவனைக்காப்பாற்ற முடியாது கையாலாகாது நின்று தவித்தோம். அவன் சாவுச்செய்தியை எங்களால் ஜீரணிக்கு முடியாது! எண்ணிப்பார்க்கிறோம்... அவனது இழப்பை என்றும் விருமயிருக்காத நாங்கள் அவனைக்காத்தீன் காக்க எண்ணி நின்று நின்று வைத்திருக்க எப்போதுமே எண்ணியில்லையே! அவன் முன்னணியில் எங்கோடு களத்தில் நின்றுவது எந்த ரணகளத்திலும் அச்சம் என்னை நினைவு என்று விருமயிருக்காத நாங்கள் அவன் கண்கள் அங்கு யேறெறையும் காணப்படவில்லை சேகர் என்ற உருவமே களத்தில் எங்களுக்குத் துணையாகும். எங்களைக் காத்து நாங்கள் சாதிக்கவேண்டிய அவன் சாவுக்குள் எப்போதும் எங்களுடன் நீங்கான்.

இப்போது..... எங்கள்வீரத் தளபதி வீரமரணம். நிச்சயமாக வீரமரணம். எங்கள் மக்களே! போராடிகளின் பெற்றோர்களே! சோசரர்களே! தமிழீழம் கிடைத்த பின்னர் உங்கள் பிள்ளைகளின் வீரப்பற்றுச் சொல்ல, உங்கள் கவலைதீர்க்க கதைக்க காத்திருந்தாங்களின் தளபதி சேகர் உங்கள் வீடுகளுக்கு இனிவரமாட்டான்.

இனி நீங்கள்தான் கிளிநொச்சித்துயிலும் ஐயவத்தில அவன் கல்லறைக்குச்செல்ல வேண்டும்.

அவன் கல்லறையின் மேற்பரப்பில் உங்கள் காதுகளை வைத்துக்கேளுங்கள். அவன் தன் கல்லறையின் ஆழ்ந்த மௌனத்தினூடே உங்கள் காதுகளில் ஏதாவது சொல்லக்கூடும். அதில் நீங்கள் ஆறுதல் அடையவும்கூடும்.

அ பார்த்திபன்

கல்லறைக் கதவுகள் திறக்கும் காணிக்கைத் திருநாள்

சீரம் பேயுலவும் சவக்காவை
என்ற பழிச்சொல்
போய் மறையலானது.
வீரர் துயிலுகின்ற இல்லம்
என்ற புனிதச் சொல்
வாய் நிறையலானது.
கார்த்திகை மாதத்திலேன் கனத்தமழை?
ஏனிந்தப் பச்சைவீர்ப்பு?
நிலைமன் நெக்குருகிக் கிடக்கிறது?
காற்றேன் ஓவென்றிரைகிறது?
சூரியனேன் சுட்டெரிப்பதில்லை?
ஆயர்ந்துறங்கும் ஆலகண்டருக்கு
இயற்கையின் இந்தமாத அஞ்சலியிது.

ஓவென்றிரையும் ஊதற்காற்றே!
வேகம குறைந்து வீசு.
தேவகுமாரர்கள் இங்கே தூங்குகின்றனர்.
துயில் கலைத்துத் தொலைக்காதே.
கல்வெறியும் பொல்வாக் கனத்த மழையே!
மெல்லப் பூவெறிதல் போலப்பொழிக.
இங்கே ராஜகுமாரிகள் உறங்குகின்றனர்
தொட்டெழுப்பித் தொலைக்காதே.
நிலமே! மழைநீரைக் குடிக்காதே
உள்ளே சில்லிட்டுப் போகும் அவர்தேகம்.
அதிர நடப்பவரே கவனம்
சிள்ளைகளின் ஆனந்தசுயமும் கவையக் கூடும்.
பூக்களெனினும் மெதுவாகப் போடுங்கள்
தூக்கம் கவைந்து போகலாம்.
காலப்பணியில் கண்டதுஞ்சாதிருந்தவர்கள்
கால்நீட்டிக் கொஞ்சம் களைப்பாறுகின்றனர்.
வாழ்வின் வசந்தம் யாவையும்
தாயக வேள்வியில் தர்ப்பணம் செய்தவர்
நின்றுயிரிற் கிடக்கின்றார்
ஏன் எழுப்ப வேண்டும் அவர்களை?

கார்த்திகை இருபத்தேழு
எம் காவற்பெய்வங்களுக்கு காணிக்கைப் பெருநாள்.
துயிலுயில்லத்தின் திராணிக்கபாடங்கள்
அன்று அகலத்திறந்திருக்கும்.
ஊர்கூடி விதைத்த வயல்தேடி வந்திருக்கும்.
சிறகெடுத்த பறவைகளின் உறவங்கு திரண்டிருக்கும்.
தனித்த சூலில் ஒரு தாய்ப்பறவை கதறியும்.
"மகனே!
பால்தந்த பாவி பூக்கொண்டு வந்துள்ளேன்
கால்கொண்டதைத்து நிலம் கிழித்து
வாமகனே வெளியே.
என் கையணைப்பில் உன்னை நொடிப்பொழுதாயினும்
ஆர்த்தலு வ அனுமதிப்பாய் என்மகனே,"
உயிர் சிழிந்து கசியும் உதிரம்.
திக்குற்றுப்போகும் திரண்டிருக்கும் உறவுகள்.
பககத்துக் குழியருகும் பாடும் துயர்ப்பாட்டொன்று
ய்க்கலுடன் எழும்.
அங்குமொரு தாய்ப்பறவை அழும்.
"ஆமாவென அழைத்த அமுதவாய் திறந்தின்று
இன்னோர் முறையென்னை எழுந்தழைக்க மாட்டாயோ?
கனவிற் தினம் வந்து கட்டியெனை அணைக்கின்ற
மகனே! ஒரு தடவை மார்பணைக்க வாராயோ?"
சொல்லியும் சூலில் கல்லும் கசிந்துருகும்.
கேட்டும செவ்வயல்வாய் கிறுகிறுத்துப் போகும்.
உள்ளே நரப்பெல்லாம் தீமுண்டு நடுங்கும்.
ஆராத துயர்வெள்ளம் அகையுடைத்துப் பாயும்.

அப்போதுதான் கல்லறையின் கதவுகள் திறப்பதாய்
ஒரு காட்சி விரியும்
உள்ளே முகம் தெரியும்.
வீரிகள் திறந்து பேசத்துடிப்பதாய் வாயசையும்.
மெல்லச் சிரிப்பொவியும் கேட்கும்.

"அம்மா!
என்னை இழந்தாய் ஏன் புலம்புகிறாய்?
எனக்கா சாவு வரும்?
உள்ளே உயிர்கொண்டே உறங்குகின்றேன்.
தமிழிலும் வருகவரை எனக்குச் சாவில்லை
அதன் சிஃபும் எனக்கு அழிவில்லை.
இது சீஷமரின படுக்கை
காத்திருக்கும் கண்ணூறுககம்."
என்றோர் அசிரி எல்லாச் சுவீகரணம கேட்டும்.
கல்லறைக் கதவுகளால் பூட்டு விரும்.
காணிக்கைத் திருநாளுக்கான பூசைசமையசைய
கற்றுப் பிரகாரம் குடு பெறும்.
நெய்விளக்குகள் நயிர்ந்து சுடர்சூடித்தொரியும்.
திருப்பலிப்பாடல் தொடங்கும்.
"மொழியாகி எங்கள் மூச்சாகி நாளை
மூக்குமே தயிர்ந்து உறுதி
வீழ்முக இங்கே துயல்கிறை வேள்வக
வீரர்கள் மீதலும் உறுதி"

வினாக்கள்

— வியாசன் —

பாடல் சொடங்கவே நெற்கு பாரம் சுமக்கும்.
விழிநீர் சொரியச் சொரியப் பாடும் போது
நெற்கள்ளை திளையும் உணர்வில் நெருப்புமுறும்.
கல்லறையில் விரும் கண்ணீர்த்துளிகளால்
வெள்ளையடித்த கண்ணாடிபு கரைந்தொழுதும்.

இது வீர வழிபாடு.
பழைய மரபொன்றின் புதிய வடிவம்.
வீரர்களைத் தெய்வங்களாக்கும் வீதிமுறை.
சுமத்தாழி,
நடுகல்,
வெறியாட்டு
இதுவே முதுகுமூர் காலத்து வழித்தடம்.
தீயிரும் ஆரிய மரபுத்து
மீண்டும் வேரிவிருந்து பூக்கிறது வீரப்படி.

மாவீரர் நாள்
செத்த சிணங்களுக்கு சாப்பிணங்கள் கதறுவதாய்
சித்தர்கள் பழித்துரைத்த திருநாளல்ல.
வய்வமைவய எமக்கு வழங்குங்கள் என்று
கல்லறைக்கு முன்னே கைகூப்பும் நாளாகும்.
உங்கள் பணிமுடிக்க உள்னோம் நாம்
எனச்சொல்லி
பொங்கும் மனத்திடத்தைப் பெறுகின்ற நாளாகும்.
மாறாமனத்தை அருள்வீர்
நிபெற்ற
மாணத்துக்கான மரணத்தை எமக்களிப்பீர்,
என்றோர் வரக்கேட்க எழுக்கின்ற நாளாகும்.

இது அருச்சுனன் தபசு.
காண்மப நாத்திதுக்கான கடுமதவம்.
கார்த்திகை மாதம் கூத்திரும் காலம்
ஊழிக் கூத்துக்கான ஒத்திகை.
உமக்கருகில் எமக்குமொரு குழி என
போருக்குப் போகின்ற புனிதநாள்,
அடியே கொற்றவைக கிழவி!
ஆயிரம் யானைகளின் பலமளிப்பாய்.
எதர்வரும் பகைரதங்கள் யாவும்
எம் மூச்சுப்பட்டழியும் வரமளிப்பாய்.
துயிலுயில்லக் கதவுகளை! திறந்தேயிருப்பீர்.
வெற்றிபெற்றுவந்து கல்லறைக்கு மாலைவிடுவோம்.
இல்லவையெல்
வீத்துடலாய் வந்து உணக்குள்ளே காலைவிடுவோம்.

நீண்ட அடக்குமுறைக்குள் அகப்பட்டு இணைக்கப்பட்ட தமிழர்களின் தேசிய வாழ்வு மீதான ஆவல் வலுப்பெற்று அதற்கான தேடல்கள் தீவிரமடையத் தொடங்கியதும், சிங்கள இனவாதம் தமிழர்களுடைய நியாயமான பிராராட்டத்தை இராணுவ பலன்கொண்டு அடக்க ஆரம்பித்தது. அன்றைய யதார்த்தத்தின் நிர்ணயங்களுக்கு இயல்பாக முகிழ்த்த ஆயுதப்பிராராட்டமான தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமாக மாறியபின், சிங்கள அரசாங்கம் எம்மக்கள்மீது கட்டவிழ்த்து விட்ட கொடுங்குகளினாலும், இடம்பெயர்வு அவலங்களினாலும் சிங்கள தேசத்தால் எம்மீது திணிக்கப்பட்ட போர் எமது சமூகத்தின் மீது நிர்ணயித்த சமூக நல அடிப்படைகளை மீறும் நிர்ணயமாகி, உறவுகளை இழந்து ஆதரவுற்றுக் கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளை எதிர்காலம் சூனியமாக இச்சமூகத்தில் எழுந்துநின்றது.

கொண்டும் இருந்தனர். ஆடை வடிவமைப்புத் தொடர்பான தொழிற்கல்வையை பூர்த்திசெய்து விட்டு அந்த இல்லத்தின் தையலகத்தில் தொழில்புரியும் ஒரு தங்கை வழிகாட்டியவாறு என்னுடன் கூட வந்தாள்.

“தங்கச்சி, நீங்க எந்த இடம்” நான் அவளைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

“திறுகோணமலையில், 9ம் கொலனி” புன்னகைத்தவாறு அவள் பதில் கூறினாள்.

“திறகு, எப்படி இஞ்ச வந்தனியன்” என்று கேள்வி அவளை சங்கடத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன்.

அவள் தனது ரூபகத்திலிருந்து நீங்கமறுக்கும் தன் குழந்தைப்பருவ கொடுக்கும் நினைவுகளை சொல்லத்தொடங்கினாள்.

“தலைவர் மாமா எங்கள் பாராட்டி எல்லாருக்கும் ஒரு ‘பாட்டிபுறொக்’ அனுப்பி விட்டவர்” அவர்களில் ஒருத்தி சந்தோசத்துடன் கூவினாள்.

“பாட்டிபுறொக்கோ?” நான் விளங்காமல் கேட்டேன்.

“ஓம் மாமா, வடவாச சட்டை” - சொல்லிவிட்டு எனக்கு அதைக் காட்டுவதற்காக எடுத்துவர, தனது அறையை நோக்கி ஓடினாள்.

இன்னும் அவர்களுடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்தபோது அந்த சிறுமிகளின் அம்மாவான பராமரிப்பாளராக இருப்பவரும் என்னுடன் கதைக்கத் தொடங்கினார்.

“தம்பி, இளைவை இப்ப ஏதோ தாங்க தான் எங்களுக்கு உடுப்பு வாங்கித் தாரதாக சொல்லிக்கொண்டு திரியிறானவை” என்னைச் சுற்றி குழந்திக்கும் பிள்ளைகளை பெய்யக் குற்றம் சாட்டும் தோற்றணையில், தனது பிள்ளைகள், தன்மீது வைத்திருக்கும் பாசத்தை பெருமிதத்தோடு என்னிடம் முறையிட்டார்.

“ஐயோ! அம்மா, கொஞ்சம் கம்மா இருங்கோவன். மாமா! அம்மாவுக்கு விசர். கம்மா சொல்லுறா. நான் சொல்லுறன் என்ன நடந்ததெண்டு”

- அவர்களில் ஒருத்தி தன் தாயின் குரலை மீறிக்கத்தியவாறு என்னருகில் வந்து சொல்லத்தொடங்கினாள்.

“அதென்னண்டால் மாமா, நாங்க வடகொலனிப்பில் பால் பண்ணினாக்காக, பெரியம்மா எங்கட அம்மாவுக்கு ஒரு புதுச் சாறு வாங்கிக்கொடுத்தவ”

வெந்து துளிர்ந்த மலர்கள்

இக் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தை வளப்படுத்தி நாளைய சமூகத்தில் அவர்களை கௌரவமான தன்னம்பிக்கை நிரம்பிய சமூக தேர்களுக்குள் பிரவேசிக்க வளர்த்துவிடும் நோக்கில் தமிழீழ தேசியத்தலைவர் அவர்களினால் ‘செஞ்சோலை’ இல்லம் உருவாக்கப்பட்டது.

கட்டிடப் பத்தாண்டுகளாக போரினால் சிதைவுற்ற எம்தேசத்தில், தொடரும் அவலங்களின் மத்தியில் நூற்றுக்கணக்கான குழந்தைகளின் - குறிப்பாக சிறுமிகளின் வாழ்வின் வசந்தச் சோகையாக செஞ்சோலை இருந்திவருகிறது. ஆனால், இதுபற்றி வெளியில் அதிகம் பேசப்பட்டிருக்கவில்லை. செஞ்சோலை தன் பத்தாண்டுப் பணிவாழ்வை நிறைவுசெய்துள்ள நிலையில் அதுபற்றிய இன்றைய நிலையை பதிவுசெய்வதற்காக அங்கே சென்றிருந்தேன்.

அமைதியான காட்டுப்புறத்தே அமைந்திருந்த அந்த இல்லத்தின் மாலைச்சூழலை கைகலப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தனர், சற்றுத் தொலைவில் ஏதோ கூச்சலிட்டவாறு விளை யாடிக்கொண்டிருந்த சிறுமிகள் சிலர்.

நான் அந்தக்கூடும்பத்தின் தலைவியாக, அங்கே உள்ளவர்களினால் ‘பெரியம்மா’ என அன்பாக அழைக்கப்படும், அந்த இல்லத்தின் நிர்வாகியான செல்வி சுர்மகன் (ஜனனி) அவர்களைச் சந்தித்தேன். பரஸ்பர ‘சம்பிரதாயமாக’ உரையாடல்களைமுடித்து, விடயம் தொடர்பாக கதைக்கத் தொடங்கினோம். செஞ்சோலை இல்லம் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டது என அவர் எனக்கு விபரிக்கத் தொடங்கினார்.

“செஞ்சோலையினர் உருவாக்கம் தேசியத்தலைவரின் எண்ணத்திலிருந்தே உதித்தது. தலைவரின் இந்த உருவாக்கத்திற்கு ஒரு கரும்புலி வீரன் இராஜே தேரவெண்டு கோளே காரணமாயிருந்தது.”

“ஆப்ப, தலைவர் எனக்குச்சொன்ன அந்தக்கூடும்புலி வீரன்கதை இப்பவும் எனக்கு நல்ல நினைவா இருக்கு.”

யோசனையில் ஆழ்ந்தவாறு அவர் எனக்கு அந்தக் கதையை சொல்லத்தொடங்கினார்.

“கரும்புலி மேஜர் காந்தரூபன் தன்ர இறுதித்தாக்குதலுக்கு போகமுன்னம் தலைவரிடம் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தானாம்.”

“தாய் தந்தையரை இழந்து, தனிச்சிறுக்கும் குழந்தையளினர் வாழ்வை வளப்படுத்தி சமூகத்தில் அவையனை கௌரவமான, சுயமான மனிதர்களாய் உருவாக்கிவிட தலைவரிடம் கேட்டிருந்தானாம்.”

“அந்தக்கூடும்புலி வீரனின் உணர்வுகளை புரிஞ்சு கொண்ட தலைவர், அதற்கான ஒரு இல்லத்தை அமைக்கச்சொல்லி என்னிடம் சொல்லியிருந்தார்.”

“குதவில் பெண்குழந்தைகளிற்கான ஒரு இல்லத்தை ஆரம்பக்குமாறு வலியுறுத்தினார்.”

செல்வி ஜனனி என்னுடன் கதைத்தவாறே, ‘பெரியம்மா’ என அழைத்தவாறு இடையிடையே வரும் பிள்ளைகளின் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

அவர் அனுப்பி வைத்த ஒரு பிள்ளையோடு பத்து வயது நிரம்பிய சிறுமிகள் இருக்கும் வீடுகளை நோக்கி நான் நடக்கத் தொடங்கினேன். உடனே வளைந்துசென்ற வீதியால் நடந்தபோது, சிறுமிகள் இருக்கும் வீடுகள் தென்பட்டன. தமது தாயுடன் - பராமரிப்பாளருடன் அவர்கள் நான்கு ஐந்து பேராக தனித்தனியே அமைந்திருந்த வீடுகளில், சிலர் படித்துக்கொண்டும் இன்னும் சிலர் விளையாடிக்கொண்டும் இருந்தனர்.

“அது 1987 இல நடந்ததாய் சொல்லாங்க நாங்க அப்ப சின்னப் பிள்ளையன். எனக்கு ஐஞ்சு வயது இருக்குமெண்டு நினைக்கிறன்”

“ஒருநாள், கையில் கத்தி, கோடாலியோட ஊருக்கை ஊர் காவல்படை புறத்திச்சு”

“நாங்க ஒரு வீட்டில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தம். ஊரெல்லாம் திடீரென ஒரே கூச்சல். மரண ஓலம், சனமெல்லாம் திசை தெரியாமல் ஓடிச்சு.”

“அண்டைக்கு மட்டும் காலையர் எங்கட ஊரில் நாப்பதுக்கும் மேல சனங்கள் வெட்டிக் கொண்டாங்க, எண்டு சொல்வதை பிறகு கேள்விப்பட்டனாள்.”

“அதில், எங்கட அம்மாவையும், அவகிணத்தடியில் நிண்டு ஓடேக்க தலைச்சக்கொண்டுபோய், வெட்டிப் போட்டாங்க.”

“அதுக்குப் பிறகு ஊரில் ஒரு தமிழ்ச்சனமும் இருக்கேலை. பிறகு ஒருவருசத்தில் எங்கட அப்பாவையும் கட்டுப்போட்டாங்க”

- பதினான்கு ஆண்டுகளின் முன் நான் அனுபவித்த கொடூரத்தின் நினைவுகளை சொல்லும்போது அந்த தங்கையின் கண்கள்கலங்கின.

“பிறகு, 1991 இல நான் பெரியம்மாட்டவந்தனாள்” - சொல்லி விட்டு அவள் நடக்கத்தொடங்கினாள். வேதனைகள் நிரம்பிய அவளது சிறுபரைய வாழ்வின் கதை என் நெஞ்சை உலுப்பியது. என்னையே நொந்துகொண்டேன். இனி அவர்களுடைய கட்டத்தகாலத்த நினைவுபடுத்துமாறு கதைக்ககொடுக்க என்கணியபடியே அவளுடன் சேர்ந்து அடுத்திருந்த வீட்டைநோக்கி நடக்கத்தொடங்கினேன்.

ஒரு வீட்டின் முற்றத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறுமிகள் சிலர் மகிழ்வுடன் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு தமது வீட்டிற்குவந்து விட்டுப் போகுமாறு அழைத்துச் சென்றனர். உடனே சென்று அவர்களின் மத்தியில் அமர்ந்தவாறு, ஆளுக்கெ. நறாய் அவர்கள் சொல்லும் கதைகளை கேட்கத்தொடங்கினேன்.

“நாங்கள் இப்ப ஆண்டு ஐஞ்சு படிக்கிறம்”

“எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிறியன்?”

- மிக இயல்பாக அவர்கள் என்னுடன் கதைத்தபோது அவர்களிடம் இருந்த குறுகலும் என்னிலும் தொற்றிக்கொண்டது.

— அன்புமாறன் —

“புதுக்குடியிருப்பில் நாங்கள் எட்டுப்பேர் புலமைப்பிளில் பரீட்சை எடுத்தனாங்க”

அதிலை நான்குபேர் பாஸ் பண்ணினாங்க”

“இவையளும் நல்ல கெட்டிக்காரியய்தான் ஆட்களுக்கு பாஸ்பண்ண இரண்டு மூன்று மார்க்கத்தான் காரண”

- என்னருகில் சிரித்தவாறே நின்றிருந்த இருவரைக் கட்டி என்னைக் கூட்டிச் சென்ற தங்கை சொன்னாள்.

தங்கள் மாமாவுடன் சோலையில் குழந்தைகள்

-தன்னைப் பார்த்து புன்னகைக்கும் தாயை கண்களினால் சுட்டிக்காட்டியவாறு என்னைப் பார்த்து தொடர்ந்தும் செ.னனாள்

“அப்படியெண்டா, நாங்கதானே மாமா அம்ம. வுக்கு புதுச்சாறு கிடைக்கக்காரணம். அதான் மாமா அப்படி சொல்லனாங்க”

- இதைச் சொல்லிவிட்டு வெட்கத்தில் தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அவள் கிரித்தாள்.

“ஆப்ப என்னவாம் எண்டா, எங்கட தங்கச்சியவையும் தங்கட அம்மாவுக்கு சொல்லியிருக்கீனாம். ‘கவலைப்படா அதங்கார நாங்கதும் படிச்சு பாஸ்பண்ணி அடுத்த வருசம் உங்களுக்கும ஒரு புதுச்சாறு வாங்கவத திறம்’ என்கு”

- என அருகிலிருந்த வீட்டைக்காட்டி வேறொருத்த குறுகல்தான்.

“கெட்டிக்காராய் படிக்கோணும். மாமா போட்டுவறன்” எனக்கறி கையாசத்தவறு அவர்களைவிட்டுப் பரிந்தபோது அக்கா, தங்கை, அம்மா, மாமா, பெரியம்மா என அவர்களைப் பிணைத்திருந்த பசு உணர்வுகளை

12 ம் பக்கம் பார்க்க

புயலில் எழுந்து நிற்க அவன் கற்றுக் கொள்ளட்டும்

தின் பலனீனங்களை
அறிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு
பலமுள்ள ஒருவனை,
தனது அச்சத்தை
தானே வீரட்டியடிக்கும்
அஞ்சாமையுள்ள ஒருவனை,
நெற்றியின் போது
பணிவும் பண்பும் பெறும் ஒருவனை
இறைவா எனக்கு
மகனாகத் தந்தருள்

செயல்களின் இடத்தை
விருப்புக்களால் நிரப்பாத
உன்னை அறிந்து அசன் மூலம்
தன்னை அறிதீலை அறிவின் அடிப்படை
என உணர்ந்த ஒருவனை
இறைவா எனக்கு
மகனாகத் தந்தருள்

மென்மையும் சொகுசுமான
பாதைகளில்
அவனை நீ வழிநடத்தாமல்
சவால்களும்
நெருக்கடிகளும்
அழுத்தங்களும் நிறைந்த
வழியினூடாகவே
அவனை வழிநடத்து
புயலில் எழ அவன் கற்றுக்கொள்ளட்டும்
வீழ்ந்தவர் மீது கருணையுற
அவன் கற்றுக்கொள்ளட்டும்
தெளிந்த மனமும் உயர்ந்த இலக்கும்
மற்றவரை ஆளுமும்
தன்னைத்தான் ஆளும் திறனும்
எதிர்காலத்தை அடையும் வேளை
இறந்த காலத்தை மறக்காத தன்மையும்
நிறையப் பெற்ற ஒருவனை
இறைவா எனக்குத் தந்தருள்

ஈற்றில் அவையாவும் அவனுடையவை.
அவன் எப்போதும்
கருமமே கண்ணாய் இருக்கும் அதேவேளை
தன்னை ஒரு பொருட்டெனக் கொள்ளாது
போதிய கௌரவிக்கும் உணர்வினை
அவனுக்குக் கொடு என
இறைவா நான் இறைஞ்சுகிறேன்.

அனுக்குப் பணிவைக்கொடு
உண்மையான பேராற்றலில்

எளிமையைக் கொடு
உண்மை ஞானத்தின் திறந்த மனத்தையும்
உண்மைத் தைரியத்தின் அடக்கத்தையும்
அவனுக்குக் கொடு

அவ்வாறாயின்
அவனது தந்தையாகிய நான்
தணிவுடன் மெல்ல உரைப்பேன்
"நான் வீணில் வாழவில்லை!"

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாக பிரசுரமாகியுள்ள ஜெனரல் டக்ளசு மக ஆதர்
இனால் எழுதப்பட்ட இக்கவிதை கேணல் சங்கர் அவர்களினால்
அதிகம் விரும்பிப்படிக்கப்பட்டது.

(11 பக்கத் தொடர்ச்சி)
வெந்து துளிர்ந்த ...

எண்ணிப் பெருமையுற்றேன். அதேவேளை அந்த
இல்லத்தின் நிர்வகி என்னுடன் கதைக்கும்
போது சொன்னவையும் என்நினைவில் வந்து
போயின.

"1991 தொடக்கம் இண்டைக்குவரைக்கும்
மெத்தமாய் ஆறுக்குமேல இடம்பெயர்வுகள்
தம்பி ஒவ்வொருமுறை இடம்பெயரேக்கையும்
பேற இடத்திலே படிக்க வசதியிருக்காது.
இருக்க வசதியிருக்காது, முன்னூறு பேரோட
எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டிருப்பன், எல்லாஞ் சரிப்
படுத்தி படிக்கத்தொடங்க நீண்டதொருகாலம்
ஓடியிருக்கும்.

"பின்னையன் படிச்ச எல்லாத்தையும்
மறந்திடுவாங்கள்

"திரும்பி திரும்பிப் படிப்பிச்ச, மரநிழலோ,
நிலத்திலே வீரிச்ச பாயோ! ஏதோ ஒருத்திலே
இருந்து"

அவர் சொல்லியவற்றை இந்தப் பின்னை
களின் கல்விப் பெறுபுறுகளுடன் ஒப்பிடும்
போது ஆச்சரியமாய் இருந்தது. இத்தனை
இடங்களுக்கும், இடம்பெயர்வுகளினுடனும்
எப்படி படித்தார்கள்? பிரமித்தவாறு நான்
தொடர்ந்து நடந்தேன்.

"தங்கச்சி, நீங்கள் எத்தனைபேர் தொழிற்
கல்வி படிச்சீங்க?" வழிகாட்டியவாறு
என்னுடன் வந்துகொண்டிருந்த தங்கையிடம்
கேட்டேன்.

"எங்கட அணியிலே இருப்பத்யொருபேர்
படிச்சனாங்க."

"தொழிற்கல்வி என்ற வகையில்
என்னென்ன படிப்பியன்?" நான் தொடர்ந்தும்
கேட்டேன்.

"ஆடை வடிவமைப்பு, ரேடியோ மெக்கா
னிக், வடியோ படப்படிப்பு, நிழற்படப்படிப்பு,
கொட்டல் மனேச்சமணர் இப்படி நிறைய விட
யம் படிக்கலாம்.

"இதைவிட, எங்கனோ படிச்ச பின்னை
யன் இப்ப உயர்கலை கற்றுக்கொண்டும் இருக்
கினம் சில ஆசிரியர்களையும் நடன, சிறந்த
ஆசிரியர்களையும் கூட வேலைச்செய்யும். இதை
வட ஆறமுடார் திருமணம் ஆகி வெளியல
போட்டியும்."

"இண்டைக்கு ஒரு அக்கா தன்னை பின்னை
யோட ஆஞ்ச வாறமண்டவ. அவ என்னோட
தான் தொழிற்கல்வி கலை படிச்சவ. நீங்க நிறைய
லெண்டால அவ்வோடையும் கதை கலாம்' என
கூறி, வாறு வரவேற்பு மண்டபத்தை தோக்கி
நடைகத் தொடங்கினார்.

நான் வரவேற்பு மண்டபத்தை அடைந்த
போது நேரம் மாலை ஆறுமணியைத் தாண்டி
யிருந்தது. சிறும்களின் படிப்பறைகளில் மின்
வீளக்குகா எரிந்து கொண்டிருந்தன. 'இண்
டைக்கு படிக்கமாட்டீன்' என அடம்பிடித்துக்
கொண்டிருந்த ஒரு சின்னத் தங்கையிடம்
அவளது தாய் ஏதா கெஞ்சிக்கொண்டிருந்
தார்.

பாடசாலையொன்றில் உயர்தர பரீட்சை
எடுத்துவிட்டு, பெறுபேற்றிற்காய் காத்திருக்
கும் ஒரு தங்கை எனக்கு தேவீர் தந்தாள்.
சிடுகபூர்வமான அவளுடைய புன்வகையைப்
பார்த்து நான் கதைக்கத் தொடங்கினேன்.

"தங்கச்சி, நீங்கள் விடுமுறையில் என்
னத்தையிரும்பிப் படிக்கிறீயன். கதைப் புத்தக
மா? கவிதையளா?"

"கவிதை தான் மாமா"

"என்ன? அவ்வளவு வேகமாய் சொல்லியள்,
ஆற்றை கவிதையள் உங்களுக்கு நல்லாப்பிடிக்க
லும்?"

"எனக்கு என்ற கவிதையள்தான் கூடப்பிடிக்க
லும் மாமா". சொல்லிவிட்டு வெட்கத்தோடு
கூறித்தான்.

அப்போது பக்கத்தில் நின்ற அவர்களின்
'சித்தி' சொன்னார். "ஆன நல்லாக கவிதை
எழுதும்."

"எல்லா இடமும் பார்த்தாச்சுதா?"
என கேட்டவாறு ஆலத்தின் நிர்வாகி அங்கே
வந்தார். நின்றவர்கா விவகிச்சில்ல, அங்கே
இருந்த கதிரையொன்றில் அமர்ந்தவாறு அவர்
என்னுடன் கதைத்தார்.

செஞ்சொலையின் ஆரம்பம் முதல் இன்று
வரையான அதன் வளாச்சியையும், வரலாற்
றையும், அந்த இல்லத்தை வெற்றிகரமாக
நடத்துவதில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட சிக்கல்
களையும் அவர் எனக்குச் சொன்னார். கடந்த
பத்தாண்டுகளாக சவால்களையும் நெருக்கடி
களையும் மீதாடர்ந்தும் எதிர்கொண்டபோதும்
வளமானதொரு எதிர்காலத்தையும், சுயமான
ஆளுமையையும் தன் குழந்தைகளிடம் ஏற்படுத்தி
வட்ட "செஞ்சொலை" இல்லத்தின் நிர்வாகி
செவ்விஜனனி மலர்ந்த முகத்துடன் விடைதர,
குதூகலத்து மகிழும் குழந்தைகளினதும், தன்
மையகை நிறைந்த தங்கைகளினது நினைவு
களுடனும் அவர்களிடமிருந்துவிடை பெற்றேன்.

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
மாண்புமிகு நான் உரை

அரசியல் இலட்சியங்களை அடைவதற்காக நடத்தப்படும் வன்முறை தழுவி உரிமைப் போராட்டங்கள் அனைத்திற்கும் உலக அரசுகள் 'பயங்கரவாதம்' என்ற முத்திரையைக் குத்தியுள்ளன. இந்தக் குறுகிய வரையறையின் அடிப்படையில் உண்மையான உரிமைப் போராட்டங்களுக்கும் பயங்கரவாதத்திற்கும் மத்தியிலான வேறுபாடுகள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. அடிப்படை அரசியற் சுதந்திரங்களுக்காகவும் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகவும் இரத்தம் சிந்திப்போரடம் விடுதலை அமைப்புகளின் தார்பீக அடிப்படைகளுக்கு இதுவொரு சவாலாகவும் எழுந்துள்ளது. இதுவொரு கவலைக்குரிய விடயம். இந்தப் புதிய போக்குக்காரணமாகச் சர்வதேச அரங்கில் எமது சுதந்திர இயக்கத்திற்கும் அவப்பெயர் ஏற்பட்டுவருகிறது.

பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகப் போர் தொடுத்து நிற்கும் உலகநாடுகள் முதலில் அரசியல் வன்முறையின் மூலவர்களை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அரசியல் வன்முறையின் தோற்றப்பாடு பற்றி ஓர் ஆழமான பார்வை இருந்தால் தான் உண்மையான விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கும் குருட்டுத்தனமான பயங்கரவாதச் செயல்களுக்கும் மத்தியில் வேறுபாடு காணமுடியும்.

எமது பார்வையில் அரசியல் வன்முறையில் இரு பரிமாணங்கள் உள்ளன. முதலாவது, ஒடுக்குமுறையாளரின் வன்முறை. இரண்டாவது, ஒடுக்கப்படுவோரின் வன்முறை. ஒடுக்குமுறையாளர் எப்பொழுதும் ஆறும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; அரச அதிகாரம் உடையவர்கள்; ஆயுதப் படைகளை வைத்திருப்பவர்கள். ஒடுக்கப்படுவோர் எப்பொழுதும் ஆளப்படும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் சிறுபான்மைத் தேசிய இனத்தோராக, சுரண்டப்படும் மக்கள் சமூகமாக, ஏழைகளாக, அடிமைகளாக இருப்பார்கள். முதல்தர வன்முறையை அரச வன்முறை எனலாம். இரண்டாவது வன்முறையை அரச வன்முறைக்கு எதிரான வன்முறை எனலாம். அரச வன்முறையானது, ஒடுக்குமுறையாளரின் அடக்குமுறையான வன்முறை என்பதால் அது அநீதியானது. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான ஒடுக்கப்படுவோரின் வன்முறை நீதியானது. ஏனெனில் அது அநீதிக்கு எதிராக நீதியை திணைநாட்டும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்விதமான வேறுபாட்டில்தான் ஒடுக்கப்படும் மக்களது வன்முறை வடிவிலான உரிமைப் போராட்டங்கள் நியாயத்தன்மை பெறுகின்றன.

வன்முறை வடிவில் உருவகம் பெறும் அரசியல் உரிமைப் போராட்டங்கள் அரச வன்முறையின் எதிர்வினையாகவே எழுங்கின்றன. உலக விடுதலைப் போராட்டங்களின் மூலத்தை ஆய்வுசெய்து பார்த்தால் இந்த உண்மை புரியும். தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாற்று முடிமும் அதுதான். விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் உதயமாவதற்கு இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே இவ்வகைத்தீவின் அரச ஒடுக்குமுறை தலைதுக்கியது. இனவாதத்திற்கும் மூண்ட இந்த அரச ஒடுக்குமுறை படிப்படியாக வளர்ச்சிகண்டு தமிழ்மக்களுக்கு எதிரான இனக்கொலை வடிவம் எடுத்தது.

சிங்கள அரசவன்முறைக்கு எதிராகத் தமிழர்கள் திசுத்திய அகிம்சை வழியிலான அரசியற் போராட்டங்கள் அனைத்தும் அரச வன்முறையால் அடக்கிப்போடப்பட்டன. அமைதிவழிப் போராட்டங்கள் அந்தமற்றுப் போய்விட்ட அதேவேளை, அரச அடக்குமுறை தீவிரமடைந்து இனக்கொலைப் பரிமாணம் பெற்றதால், தமிழ் மக்கள் அரச வன்முறையை வன்முறையால் எதிர்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இன்னொருவகையில் சொல்வதானால் பேரழிவை எதிர்கொண்ட தமிழினம், தனது இருப்பிற்காக, தனது பாதுகாப்பிற்காக, ஆயுதம் ஏந்தும் நிலைக்குத் தாளப்பட்டுவது. இந்த வரலாற்றுப் புறநிலையில்தான் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் தோற்றம்பெற்று அரச வன்முறைக்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடரும் எமது ஆயுத எதிர்ப்புப் போராட்டமானது இன்று தமிழின அரசியற் போராட்ட வடிவமாக வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் கண்டிருக்கிறது.

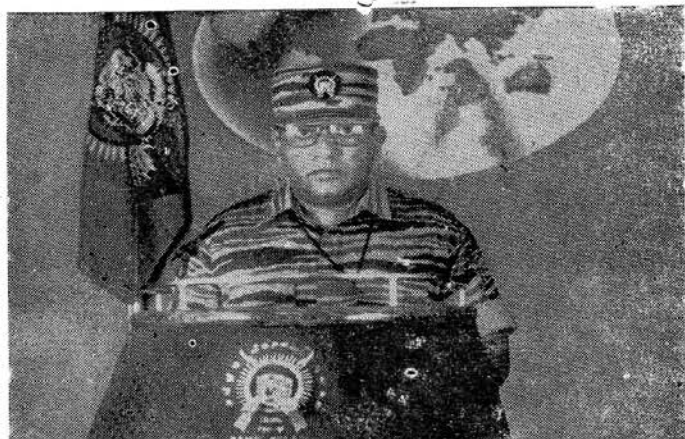
நாம் ஒரு தேசிய விடுதலை இயக்கம். இனவாதக் கொடுமைக்கு எதிராக, அநீதியான இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக, அரச பயங்கரவாத வன்முறைக்கு எதிராக நாம் விடுதலை வேண்டிப் போராடி வருகின்றோம். எமது போராட்டம் ஒரு தீர்க்கமான, நியாயபூர்வமான அரசியற் குறிக்கோளைக் கொண்டது. ஐ.நா சாசனங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சுயநிர்ணய உரிமைக் கொள்

பாட்டின் அடிப்படையில் எமது போராட்டம் நெறிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் பயங்கரவாதிகள் அல்லர். மதவாத, இனவாத வெறியால் உந்தப்பட்டுக் குருட்டுத்தனமான வன்முறையில் ஈடுபடும்னதோயாளர்களும் அல்லர். மனித விடுதலை என்ற உன்னதமான விழுமியத்திற்கு காதல்கொண்டே நாம் உயிரகக் கொடுத்துப் போராடிவருகின்றோம். நாம் சுதந்திர தாகம் கொண்ட இலட்சியவாதிகள்; நாம் சுதந்திரப் போராணிகளா. கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எம்மை அழிப்பதற்கு முயன்று தோல்விகளை சிங்கள அரச பயங்கரவாதிகள் எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பயங்கரவாத முலாம் பூசிவருகிறார்கள். இந்த அரச பயங்கரவாதிகளின் பொய்யான, விசமத்தனமான பரப்புரைகளை நம்பி உலக நாடுகா சில எமது விடுதலை அமைப்பையும் பயங்கரவாதிகள் பட்டியலிற் சேர்த்துள்ளன. இது எமக்கு கவலையையும் ஏமாற்றத்தையும் கொடுக்கிறது. ஆயுத எதிர்ப்பு இயக்கமாக வளர்ந்து நிற்கும் தமிழ் மக்களது சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தின் வரலாற்றையும் நியாயப்பாடுகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பும், இராணுவத்திற்கு அடக்குதல்களுக்குப் பணிந்து, அவசரப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட இந்நடவடிக்கைகள் எதிர்மறையான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும். குறிப்பாகச் சிங்கள இனவாத ஆட்சியாளர்களுக்கு இவை ஓர் ஐதவறான தகவலைக் கொடுக்கும். அவர்களது பிழை

நிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்படும் சுதந்திரப்போராட்டங்களுக்கும் மத்தியிலான வேறுபாட்டினை விளக்கும் வண்ணம் மேற்குலக சனநாயக நாடுகா பயங்கரவாதம் என்ற பதத்திற்கு விரிவான, விளக்கமான வரையறையைக் கொடுப்பது அவசியமாகும். உள்நாட்டில் இனக்கொலைப் பரிமாணத்திற்கு கொடுமைகளை இழைத்துவரும் அடக்குமுறை ஆட்சியாளர்களின் அரச பயங்கரவாதத்தைச் சர்வதேச உலகம் அலட்சியம் செய்யமுடியாது. இந்தப் பயங்கரவாத அடக்குமுறை அரசுகளை இனங்கண்டு தண்டிக்க உலகம் முன்வரவேண்டும்.

விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் ஒரு மக்கள் இயக்கம். விடுதலைப் புலிகள் வேறு, எமது மக்கள் வேறு அல்லர். எமது மக்களும் நாளும் ஓரமாகப் பிணைந்து, ஒன்றுபட்ட சக்தியாக, ஒரே இலட்சியப் பாதையில் எமது தாயகத்தின் விடின்தரகாப் போராடி வருகிறோம். எமது இயக்கத்தை எமது மக்களிடமிருந்து அநீதியிட்டுத்தி எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கவிடச் சந்திரிகா அரச வஞ்சகமான வழிகளைக் கையாண்டது. எம்மைப் பயங்கரவாதிகளாகப் பிரகடனம் செய்தது. எமது இயக்கம் மீது தடையை விதித்து, விடுதலைத் தொடர்ந்து சந்திரிகாவும் அவரது வெளிவகார அமைச்சரான திரு. கதிர்காமரும் எமது இயக்கத்தை யும் தமிழின விடுதலைப் போராட்டத்தை யும்

“சிங்களத்தின் அரசியல் நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக இலாபாதம் நீடித்து நிலைக்கு மாலால், அந்த இலாபாதம் தமிழீழத் தனியரசு பிறப்பதற்கான புறநிலைய அமைத்தல் கொடுக்கும். தபழீழத் தனியரசு உதயமாவது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று நிபந்தனையால் எந்தப்பொரு சக்தியாலும் அதனைத் தடுத்தல் விட முடியாது.

கொடுக்காத கடும்போக்கை மேலும் கடுமையாக்கும். அத்தோடு அவர்களது இராணுவ அடக்குமுறைக் கொள்கைக்கும் ஊக்கமளிப்பதாக அமையும். ஒட்டுமொத்தத்தின் மேற்குலக நாடுகளின் இந்நடவடிக்கைகள் சமாதான வழி மூலமான தீர்விற்குக் குத்தகம் விளைவித்து, தமிழின தேசிய இனப்பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலடையச் செய்யும்.

பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக மேற்குலகம் தொடுத்துள்ள போரில் ஐ.நா வில் அங்கம் வகிக்கும் அனைத்து அரசுகளும் அணைசேர்ந்து நிற்கின்றன. இனவாத ஒடுக்குமுறைக்கும், மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் புகழ்ப்பாணம் அடக்குமுறை அரசுகளும் இந்தச் சர்வதேசக் கூட்டணியில் இணைந்து நிற்கின்றன. அதாவது, காவல் துறையினருடன் கொலைக்குற்றவாளிகள் கைகோர்த்து நிற்பதுபோல. நாம் இங்கு சிறிவங்கா அரசை மட்டும் குறிப்பிட வரும்புகிறோம். இனக்கொலைப் பரிமாணத்தில மனித உரிமை மீறல்களை நடத்தி, உலக சாதனை ஈட்டியிருக்கும் இந்தப் பயங்கரவாத அரசு, உலகப் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான சர்வதேசக்கூட்டணியில் இணைந்து நிற்கிறது. இன்றைய சர்வதேச ஒழுங்கமைப்பில் இது ஓர் ஆபத்தான போக்கைக் குறித்துக்காட்டுகிறது. உலக ரீதியாக அரச அடக்குமுறைக்கு ஆளாகி நிற்கும் மக்கள் சமூகங்களின் நியாயமான உரிமைப்போராட்டங்களுக்கு இப்புதிய போக்கானது ஓர் அச்சுறுத்தலாக அமைகிறது. பயங்கரவாத வன்முறைக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்து நிற்கும் மேற்குலக நாடுகளின் ஆய்வதனையும், அச்சங்களையும், நிர்ப்பந்தங்களையும் எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. உண்மையான பயங்கரவாதிகளை இனங்கண்டு தண்டிக்கும் நோக்குடன் சர்வதேச உலகம் மேற்கொள்ளும் பயங்கரவாத எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆயினும், அதேவேளை தீவிரவாத வெறியில் எழும் குருட்டுத்தனமான பயங்கரவாதத்திற்கும், சுய

பயங்கரவாதப் பூதமாகப் பூச்சாண்டி காட்டிச் சர்வதேச அரங்கில் தீவிர பரப்புரைப்போரைத் தொடுத்தனர். இதன் விளைவாக அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் அதனைத்தொடர்ந்து சமீபத்தில் கனடாவும் எமது விடுதலை அமைப்பைச் சர்வதேச பயங்கரவாதிகளின் பட்டியலிற் சேர்த்துள்ளன.

நாம் ஒரு பயங்கரவாத அமைப்பு அல்ல என்பதும் நாம் எமது மக்களின் அரசியல் அவிவாசகங்களைப் ப்ரதிபலிக்கும் ஒரு சுதந்திர இயக்கம் என்பதும் எமக்குப் பிணைவல் எமது மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவு அணைதிரண்டு நிற்கிறது என்பதும் எம்மைத் தடைவிடுத்த இந்நாடுகளுக்கு நன்கு தெரியும். அத்தோடு, தமழினின் ப்ரசிய இனப்பிரச்சினைக்குச் சமாதான வழியில் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்பதும் சிறிவங்கா அரசும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் பேச்சுவாதத்தை முயல் இனக்கப்பாடு காணவேண்டும் என்பதும் இந்நாடுகளின் நிலைப்பாடாக இருக்கிறது. இந்நிலைப்பாடானது ஓர் உண்மையியப் புலப்படுத்துகிறது. அதாவது, தமிழீழ மக்களின் அரசியற் பிரதிநிதிகளாகவே விடுதலைப்புலிகளை இந்நாடுகள் கருதுகின்றன. அப்படி என்றால் ஏன் எமது அமைப்பைப் பயங்கரவாத இயக்கமாக இந்நாடுகா முத்திரை குத்த வேண்டும்? எனவே, இந்நடவடிக்கையானது எந்தவகையில் சமாதான ரீதியான ஒரு தீர்வை ஏற்படுத்த ஏதுவாக அமையும் என்பது எமக்குப் புரியவில்லை. சிறிவங்கா அரசாங்கம் எம்மது விதித்துள்ள தடையை நீக்கி, எமது இயக்கத்தைத் தமிழீழ மக்களின் உண்மையான, சட்ட ரீதியான அரசியற் பிரதிநிதிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளாத பட்சத்தில் நாம் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் பங்குபற்றப் போவதில்லைமயன்படேது எய்து நிலைப்பாடு. இந்த நிலைப்பாட்டில் நாம் மிகவும் உறுதியாக இருக்கிறோம். நோர்வே அரசிடமும் நாம் இதனை திட்டவாட்டமாக கூறி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்

யிருக்கிறோம். விடுதலைப்புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டால் தான் இலங்கைத் தீவில் சமாதானம் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்புண்டு. இப்படியான சூழ்நிலையில் சிறிலங்கா அரசின் அழுத்தத்திற்கு இசைந்து மேற்குலகநாடுகள் எம்மீது தடைகளை இறுக்கினால் அது சமாதானப் பேச்சிற்கும் சமாதான வழியிலான தீர்விற்கும் வழிகோலப்படுவதில்லை. மாறாக, சமாதானப் பேச்சுக்குப் புலிகள் மீதான தடை நீக்கவேண்டும் என்ற எமது மக்களின் கோரிக்கைக்கு, இந்த நடவடிக்கைகள் மேலும் வலுச் சேர்க்கும்.

முழு அளவிலான போர் நெருக்கடியாக வெடித்துள்ள தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினை, அடிப்படையில் ஓர் அரசியற்பிரச்சினை என்பதை நாம் அறிவோம். இப்பிரச்சினையைச் சமாதான வழிமுறைகள் மூலமாகத் தீர்க்கலாம் என்ற நம்பிக்கை இன்னும் எம்மிடம் முற்றாக இடிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. சிங்கள அரசியல் தலைமைகள் உண்மையாக, உறுதியுடன் மனம் வைத்தால் சமாதானமும் இணக்கப்படும் ஏற்படும் சாத்தியமுண்டு.

இலங்கைத்தீவுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து ஐம்பத்திமூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும் சிங்கள அரசியல் தலைமைகள் இன்னும் இனவாத சித்தாந்தச் சக்திக்குள்ளிருந்து வெளிவரவில்லை. இதனால் தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினையை யதார்த்தமாக, புறநிலை நோக்குடன் அணுகித் தீர்க்கும் மனப்பக்குவம் அடையவில்லை. அடக்குமுறையாலும் ஆயுதப் பலத்தாலும் தமிழரின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண முடியும் என்ற மனநிலையே சிங்கள அரசியல் உலகில் மேலாதிக்கி நிற்கிறது. இதன் காரணமாக எந்தவொரு சிங்களக் கட்சியிடமும் தமிழரின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வுகாணும் அணுகு முறையோ, கொள்கைத் திட்டமோ இருக்கவில்லை. இந்த உண்மை சர்வதேச சமூகத்திற்குத் தெரிபாததல்ல. தமிழர் பிரச்சினைக்குச் சமாதான வழிமுறையான தீர்வை வலியுறுத்தும் உலகநாடுகள், அதேசமயம் தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை அரசியல் ரீதியாகவும் இராணுவ ரீதியாகவும் பலவீனப்படுத்தும் சிறிலங்காவின் இராஜதந்திர நகர்வுகளுக்கும் போர் முயற்சிகளுக்கும் முண்டு கொடுத்து உதவித் தவறவில்லை. உலக நாடுகளின் இந்த விசித்திரமான அணுகுமுறையும் தமிழரின் பிரச்சினை தீராத இழுப்புவதற்கு ஒரு காரணம் எனலாம்.

சமாதானத்தின் கதவுகளை நாம் தட்டிய வண்ணமே இருக்கிறோம். ஆனால் சந்திரிகா அரசு சமாதானத்தின் கதவுகளைத் திறக்க மறுக்கிறது.

முட்டும் இராணுவ நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்தது. இறுதியாக, எம்.பி.போர் நிறத்தம் முடிவடைந்த ஒரு சில மணி நேரத்திற்குள் "அக்ரினிச்சுவாலை" என்ற பாரிய படை யெடுப்பை மேற்கொண்டது. இப்படை யெடுப்பை முறியடித்து நாம் நடத்திய முர்க்கமான எதிர்த்தாக்குதல் சிங்கள அரசுக்கு ஓர் உண்மையைப் புலப்படுத்தியது. அதாவது, விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கப்படமுடியாத பலம்பொருத்திய சக்தியாக இருக்கிறது என்பதை உணர்த்தியது.

ஆட்பலத்தோடும் ஆயுதப்பலத்தோடும் நாம் வலுமிக்க போராட்ட சக்தியாக வளர்ச்சி கண்டு நின்றபோதும் சமாதான வழிமுறைக்கு வாய்ப்பளிக்கும் நோக்குடன் இவ்வாண்டு வரையாளக்கூடிய பாரிய படை நடவடிக்கைகள் எதனையும் மேற்கொள்ள வில்லை. நோர்வே அரசின் சமாதான முயற்சிகளுக்கு நாம் ஒத்துழைப்பு வழங்கி வந்தோம். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் நோர்வேயின் சமாதானத் தூதுவரான திரு. எரிக்கல்மை புலிகளுக்குப் பக்கச்சார்பானவர் எனப் பொய்க் குற்றம் சாட்டி, சந்திரிகா அரசு அவரை ஓரம் கட்டி ஒதுக்கியது. இதனை நாம் கடுமையாக ஆட்சேபித்தோம். இந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து நோர்வே அரசின் சமாதான முயற்சிக்குத்தடை ஏற்பட்டது. இதற்குப் பொறுப்பாளி சந்திரிகா அரசுதான்.

மிகவும் நெருக்கடியான வரலாற்றுத் திருப்புத்தில், இலங்கைத் தீவில் பாராளமன்றத்திற்கான பொதுத் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. நாம் பாராளமன்றத்திற்குப் புறம்பாக நின்ற போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் விடுதலை அமைப்பு என்பதால் நாம் தேர்தல்களில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. எனினும் எதிர்வரும் பொதுத்தேர்தல் தமிழீழத்திலும் தென்னிலங்கையிலும் விடுதலைப்புலிகளை மையப் பொருளாகக்கொண்டு நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் முதன்மையான பிரச்சினை யாக முனைப்புற்று நிற்கும் தமிழரின் தேசிய இனச்சிக்கலானது சமாதானம், போர் என்ற இரு முரண்பட்ட துருவங்களில் அரசியல் சக்திகளை ஈர்த்துவருகிறது. சமாதானம் வேண்டி நிற்கும் சக்திகளுக்கும் சமாதானத்திற்கு எதிரானதான தீவிரவாத சக்திகளுக்கும் மத்தியிலான போட்டியாக இத்தேர்தல் நடக்கிறது. எனவே, எதிர்காலத்தில் இதில் சமாதானம் நிலவேண்டும் போர் தொடரவேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு பொது மக்களிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மக்களுக்கு நீதி கிடைக்காத வரை, அவர்களது அரசியல் அபிலாசைகள் நிறைவேறாதவரை

எதிரானது அல்ல. சிங்கள இனவாத அரசியல் வாதிகளின் அடக்குமுறைக் கொள்கை காரணமாகவே தமிழ், சிங்கள இனங்கள் மத்தியில் முரண்பாடு எழுந்து போராக வெடித்திருக்கிறது. ஆயுதப் பலத்தினால் எமது மக்களை அடிமைகொள்ள முனையும் அரசுக்கும் அரசுப் படைகளுக்கும் எதிராகவே நாம் போர் புரிந்து வருகிறோம். இந்தப் போராணது தமிழ் மக்களை மட்டுமன்றி சிங்கள மக்களையும் ஆழமாகப் பாதித்து வருகிறது என்பது எமக்குத் தெரியும். போர் வெறுகொண்ட அதிகார வர்க்கத்தின் அடக்குமுறைக்கொள்கையால் பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவிச் சிங்கள இளைஞர்களும் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டு வருகிறார்கள். அதுமட்டுமன்றி, இப்போரினால் எழும் பொருளாதாரப்பளுவை சிங்களப் பொது மக்களே சுமக்கவேண்டியுள்ளது என்பதும் எமக்குத் தெரியும். எனவே, இக்கொடிய போருக்கு முடிவுகட்டி, நிரந்தரச்சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதாயின் போர்வெறு கொண்ட இனவாத சக்திகளை இனமக்களுக்கு ஒதுக்கி விடுவதோடு, தமிழ் மக்களுக்கு நீதி வழங்கவும் சிங்கள மக்கள் முன்வரவேண்டும்.

தமிழ் மக்கள் தமது இனத்துவ அடையாளத்துடன் தமது சொந்த மண்ணில், வரலாற்று ரீதியாகத் தாம் வாழ்ந்து வந்த தாயக மண்ணில், நிம்மதியாக, சமாதானமாக, கெளரவத்துடன் வாழவிரும்புகிறார்கள். அவர்களது அரசியற் பொருளாதார வாழ்வை அவர்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். தம்மை நிம்மதியாகத் தம்பட்டில் வாழவிட மாறு கேட்கிறார்கள். இதுதான் தமிழர்களது அடிப்படையான அரசியல் அபிலாசை. இது பிரிவினையாதமோ, படங்கரவாதமோ அல்ல. தமிழர்களது இக்கோரிக்கை சிங்கள மக்களுக்கு எந்த வகையிலும் ஓர் அச்சுறுத்தலாக அறிய வில்லை. சிங்கள மக்களது அரசியற் சுதந்திரங்களை யோ அல்லது அவர்களது சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார வாழ்வையோ இக்கோரிக்கையானது எவ்வகையிலும் பாதிக்கவில்லை. தமது சொந்த நிலத்தில், தம்மைத் தாமே ஆளும் அட்சியரிமையோடு வாழ வழிவகுக்கும் ஓர் அரசியல் தீர்வையே தமிழ் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். சுயநிர்ணய அரிமையின் அடிப்படையில் அரசியற் தீர்வு அமையவேண்டுமென அவர்கள் வலியுறுத்துவதும் இதைத்தான்.

தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான அரசியல் அபிலாசைகளை நிறைவுசெய்யும் அரசியல் தீர்வுத்திட்டம் குறித்துச் சிங்கள அரசுடன் பேச்சுக்களில் பங்குபற்றுவதற்கு எமது இயக்கம் தயாராக இருக்கிறது. நாம் சமத்துவமாக, சுதந்திரமாகத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற தகைமையுடன் அவர்களது உண்மையான போராட்டச்சக்தி என்ற அங்கீகாரத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளில் கலந்து கொள்வாயின் எமது இயக்கம் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள தடை நீக்கப்படவேண்டும். தமிழீழ மக்களது ஒட்டு மொத்தமான அபிலாசையும் இதுதான். இதனைச் சிங்கள அரசியற் தலைமைகளும் சர்வதேச சமூகமும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

பரஸ்பரம் நம்பிக்கையுடனும் ஒரு நல்லெண்ணச் சூழ்நிலையில் பேச்சுக்கள் நிகழவேண்டும். போர் நெருக்கடியும் பொருளாதாரத் தடைகளும் நீங்கிய இயல்பான, அமைதியான சூழ்நிலையில்தான் சமாதானப் பேச்சுக்கள் நடைபெறவேண்டுமென நாம் காலம் காலமாக வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இந்த நிலைப்பாட்டையே நாம் மீண்டும் வலியுறுத்தி விரும்புகிறோம்.

தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினைக்கு சமாதான வழி மூலம் தீர்வு காணப்பட்டால் தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் ஏனைய சமூகத்தினரும் இந்த அழகிய தீவில், ஆணத்தமாக, ஒத்திணைவாக, ஒன்றுகூடி வாழமுடியும். ஆயினும், அதேவேளை சமாதான மாரக்கமாகப் பணக்கைத் தீர்ப்பதற்கு சிங்கள தேசம் இனங்கமறுத்தால் தமிழர்களாகிய நாம் பிரிந்துசென்று தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழி எதுவுமில்லை.

சிங்களத்தின் அரசியலை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக இனவாதம் நீடித்து நிலைக்குமானால், அந்த இனவாதம் தமிழீழத் தனியரசுப் பிரிந்தான புறநிலைய அமைத்துக் கொடுக்கும்.

தமிழீழத் தனியரசு உதயமாவது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று நிபந்தனையாக எந்தவொரு சக்தியாலும் அதனைத் தடுத்து விட முடியாது. என்றோ ஒரு நாள் தமிழீழத்தினி நாடு பிரந்து எமது மாண்புமிகு மக்களவை நலவாகும்.

புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்

சென்ற வருடம் நவம்பர் மாதத்தில் நாம் நோர்வேயின் தூதுவர்களைச் சந்தித்து உரையாடியதையடுத்து சமாதான முயற்சியை முன்னெடுக்கும் நோக்குடன் நான்கு மாதங்களுக்கு ஒருதலைப்பட்சமாகப் போர் நிறுத்தம் செய்யுதோம். சந்திரிகா அரசு எமது அமைதி முயற்சியைக் கேவிகெய்து திராகரித்ததால் ஆத்திர

இத்தீவில் சமாதானமும் இன ஒத்திணையும் பொருளாதார மேம்பாடும் ஏற்படப்போவதில்லை என்பதை சிங்கள மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

நாம் சிங்கள மக்களுக்கு விரோதிகள் அல்லர். எமது போராட்டமும் சிங்கள மக்களுக்கு